

Traducerea orală în cadrul procedurii de azil

Ghid practic privind traducerea orală în cadrul procedurii de azil

Februarie 2024

La 19 ianuarie 2022, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) a devenit Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA). Toate trimerile la EASO, la produsele EASO și la organismele EASO trebuie înțelese ca trimeri la EUAA.

Manuscris finalizat în decembrie 2023.

Nici Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și nici orice alte persoane care acționează în numele EUAA nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2026

Print ISBN 978-92-9410-659-9 doi:10.2847/7703943 BZ-09-23-430-RO-C

PDF ISBN 978-92-9410-658-2 doi:10.2847/7259296 BZ-09-23-430-RO-N

© Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), 2026

Imaginea de pe copertă, jozefmicic, © Adobe Stock, 2023

Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei. Pentru orice utilizare sau reproducere a unor elemente care nu sunt deținute de EUAA, este posibil să fie necesară solicitarea permisiunii direct de la titularii drepturilor respective.

Despre ghid

De ce a fost creat acest ghid? Misiunea Agenției Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) este de a facilita și a sprijini activitățile statelor membre ale Uniunii Europene (UE) și ale altor țări Schengen [țările UE+ ⁽¹⁾] cu privire la punerea în aplicare a sistemului european comun de azil. În conformitate cu obiectivul său general de a promova punerea în aplicare corectă și eficientă a sistemului și de a facilita convergența, EUAA elaborează standarde și indicatori operaționali comuni, ghiduri și instrumente practice.

Consultările interguvernamentale privind migrația, azilul și refugiații (IGC) reprezintă un proces consultativ interregional, multidisciplinar și condus de stat. Acesta facilitează schimbul informal de informații, dezbaterile privind politicile și cooperarea între cele 19 state participante ⁽²⁾ cu privire la tendințele recente din domeniul migrației internaționale și la provocările în materie de politici și cele operaționale emergente pe tot parcursul procesului migrației, inclusiv la procedurile privind traducerea orală în contextul azilului.

Elaborat în comun de EUAA și IGC, acest ghid reunește *know-how*-ul Rețelei EUAA privind procesele de azil și cel al rețelei transatlantice IGC de experți în traducerea orală.

Cum a fost elaborat acest ghid? Ghidul a fost creat de experți din țările UE+ și din afara UE, cu contribuții valoroase din partea Comisiei Europene, a Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și a Consiliului European pentru Refugiați și Exilați ⁽³⁾. Elaborarea sa a fost facilitată și coordonată de EUAA și IGC. Înainte de finalizare ghidul a făcut obiectul unei consultări cu toate țările UE+ prin intermediul Rețelei EUAA privind procesele de azil.

EUAA și IGC mulțumesc membrilor grupului de lucru care a elaborat proiectul acestui ghid, inclusiv, printre alții, următorilor: Fariyah Karim, Fien De Pauw, Hetty Klinker, Nicola Fischer, Roska Weber și Rustem Yunusov. EUAA și IGC mulțumesc, de asemenea, Sonjei Pöllabauer, care și-a împărtășit ideile într-o recenzie dedicată.

Cui i se adresează ghidul? Acest ghid este destinat în primul rând interpreților din cadrul procedurii de azil. În plus, instrumentul este util intervievatorilor, coordonatorilor de interpreți, responsabililor cu asigurarea calității și oricăror alte persoane care lucrează sau sunt implicate în domeniul protecției internaționale.

⁽¹⁾ Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene și Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția.

⁽²⁾ Statele participante sunt Australia, Austria, Belgia, Canada, Danemarca, Elveția, Finlanda, Germania, Grecia, Irlanda, Noua Zeelandă, Norvegia, Polonia, Portugalia, Regatul Unit, Spania, Suedia, Statele Unite și Țările de Jos. Statele participante la IGC au contribuit la elaborarea acestui ghid ca parte a rețelei IGC privind traducerea orală în cadrul procedurilor de azil.

⁽³⁾ Menționăm că ghidul final nu reflectă neapărat poziția Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și a Consiliului European pentru Refugiați și Exilați.

Cum se raportează ghidul la legislația și practicile naționale? Ghidul este un instrument de convergență benevolă fără caracter obligatoriu din punct de vedere juridic și reflectă standardele convenite de comun acord, astfel cum au fost adoptate de Consiliul de administrație al EUAA la 22 ianuarie 2024.

Declinarea responsabilității

Acest ghid a fost elaborat fără a aduce atingere principiului potrivit căruia doar Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate oferi o interpretare cu valoare de autoritate a dreptului UE.

Cuprins

Abrevieri	7
Introducere	8
1. Prezentare generală a procedurii de azil	10
1.1. Protecția internațională și procedura de azil.....	10
1.2. Drepturile și obligațiile solicitantului.....	14
1.3. Principalele etape ale procedurii de azil și tipuri de interviuri.....	16
1.3.1. Depunerea unei cereri: interviul de înregistrare	17
1.3.2. Proceduri de admisibilitate: interviurile de admisibilitate	18
1.3.3. Examinarea cererii: interviul personal.....	20
1.3.4. Comunicarea deciziei.....	21
1.3.5. Procedura de recurs: interviul din calea de atac	21
1.3.6. Încetarea protecției internaționale.....	21
1.4. Etapele interviului personal.....	22
1.4.1. Pregătire	22
1.4.2. Deschidere	23
1.4.3. Desfășurare.....	23
1.4.4. Încheiere	25
2. Principiile esențiale ale traducerii orale în procedura de azil	27
2.1. Profesionalism și integritate.....	28
2.2. Acuratețe și caracter complet	29
2.3. Confidențialitate	31
2.4. Imparțialitate și neutralitate	32
3. Traducerea orală în interviurile pentru azil	35
3.1. Comunicare și limbă.....	35
3.1.1. Dezechilibrul de putere	35
3.1.2. Comunicarea transculturală.....	36
3.1.3. Terminologia	37
3.2. Înainte de interviu	38
3.3. În timpul interviului	38
3.3.1. Traducerea orală consecutivă.....	39
3.3.2. Traducerea la vedere	41

3.3.3. Consemnarea de notițe	42
3.3.4. Strategii de traducere orală	43
3.4. După interviu	50
3.5. Traducerea orală la distanță	50
4. Traducerea orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă	55
4.1. Vulnerabilitatea în procedura de azil	55
4.2. Grupuri aflate în situații vulnerabile	56
4.2.1. Copiii	56
4.2.2. Persoanele LGBTIQ	57
4.2.3. Victimele violenței sexuale și ale violenței bazate pe gen	60
4.2.4. Victimele traficului de persoane	61
4.2.5. Victimele torturii sau ale altor forme de violență	61
4.2.6. Persoanele cu probleme de sănătate mintală	62
4.2.7. Persoanele cu dizabilități fizice sau intelectuale	62
4.3. Strategii de traducere orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă	63
4.3.1. Contribuția la o atmosferă de încredere	63
4.3.2. Cooperarea cu solicitantul și cu intervievatorul	64
4.3.3. Traducerea orală pentru copii	65
4.3.4. Traducerea orală pentru persoanele LGBTIQ	66
5. Aveți grijă de starea de bine proprie	67
5.1. Stresul	67
5.2. Impactul relatărilor traumatizante	67
5.3. Strategii de echilibrare a emoțiilor	68
5.3.1. Strategii pe termen scurt	69
5.3.2. Strategii pe termen lung	70

Abrevieri

Abreviere	Definiție
Convenția privind statutul refugiaților	Convenția privind statutul refugiaților (1951), astfel cum a fost modificată prin protocolul la aceasta (1967)
Directiva privind condițiile de primire (reformată)	Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare)
Directiva privind condițiile pentru protecția internațională (reformată)	Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare)
DPA (reformată)	Directiva privind procedurile de azil (reformată) – Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare)
EUAA	Agenția Uniunii Europene pentru Azil
IGC	Consultări interguvernamentale privind migrația, azilul și refugiații
ITO	informații privind țara de origine
LGBTIQ	Persoane lesbiene, gay, bisexuale, transgen, intersexuale și <i>queer</i>
Regulamentul Dublin III	Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)
Regulamentul Eurodac	Regulamentul (CE) nr. 2725/2000 al Consiliului din 11 decembrie 2000 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Convenției de la Dublin
SOGIESC	orientare sexuală, identitate de gen, exprimare a genului și caracteristici sexuale
UE	Uniunea Europeană
UNHCR	Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați

Introducere

Procedura de azil garantează că persoanele care au nevoie de protecție internațională pot beneficia de aceasta într-o țară de azil. Interpreții joacă un rol esențial în cadrul procedurii, acționând ca o „oglindă” între toți actorii implicați în proces. Un rol deosebit de important al interpreților este acela de a face posibilă comunicarea dintre interviuator și solicitant. Limba este o componentă esențială în toate etapele procedurii de azil. Pe parcursul întregii proceduri de azil, inclusiv a accesului la procedură, a etapei de examinare și a procedurii privind căile de atac, este esențial ca solicitantul, interviuatorul și ceilalți participanți să se înțeleagă pe deplin. În centrul procedurii de azil se află interviul personal. Aceasta este principala ocazie pentru solicitant de a-și prezenta cererea de protecție internațională împreună cu toate informațiile relevante, pe baza cărora autoritatea va lua o decizie.

Acest ghid practic este destinat interpreților care lucrează în cadrul procedurii de azil. În acesta veți găsi informații clare și concrete despre:

- situațiile la care vă puteți aștepta când lucrați în cadrul procedurii de azil;
- rolul dumneavoastră în cadrul procedurii;
- îndrumări despre cum vă puteți îndeplini sarcinile în conformitate cu standardele internaționale.

Ghidul începe prin furnizarea de informații esențiale despre procedura de azil (context, etape principale și actori), cu accent pe interviul personal. Acesta continuă cu evidențierea principiilor majore pe care trebuie să le respecte orice interpret care lucrează în cadrul procedurii de azil. Documentul oferă, de asemenea, îndrumări specifice cu privire la modul în care să efectuați traducerea orală, inclusiv pentru traducerea orală la distanță. Ghidul prezintă apoi considerații legate de solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă și strategii de traducere orală pentru aceștia. În plus, se axează pe modul în care puteți avea grijă de starea dumneavoastră de bine.

Ghidul este completat de următoarele resurse suplimentare pentru a vă sprijini în activitatea dumneavoastră zilnică:

- 10 reguli esențiale, pentru a vă aminti cele mai importante aspecte ale traducerii orale în cadrul procedurii de azil (document disponibil sub formă de afiș și pe coperta din spate a fișei);
- liste de verificare pentru a vă ajuta să asigurați o traducere de calitate.

Ghidul și resursele sale suplimentare sunt disponibile și online.

Acest ghid practic este un produs pe care îl puteți consulta cu ușurință, ca interpret care lucrează în procedura de azil, pentru a înțelege mai bine cerințele și considerentele esențiale legate de activitatea dumneavoastră. Cu toate acestea, nu înlocuiește formarea necesară a interpreților sau îndrumările mai specifice care pot fi furnizate de autoritățile competente în domeniul azilului la nivel național.

Ghidul se axează pe traducerea orală în procedura de azil atât în statele membre ale UE, cât și în țările din afara UE, însă nu acoperă alte contexte în care aceasta poate fi necesară pentru solicitanții de protecție internațională, cum ar fi primirea, consultanța juridică sau furnizarea de asistență psihosocială sau medicală. De asemenea, medierea culturală nu intră în sfera de aplicare a acestui ghid, deoarece depășește sarcina de traducere orală. În sfârșit, ghidul se axează pe traducerea orală și traducerea la vedere și nu conține îndrumări privind traducerea scrisă.

Mai exact, sunt abordate următoarele teme:

- elementele de bază ale procedurii de azil, în special interviul personal;
- principiile esențiale pe care trebuie să le respectați și acțiunile pe care trebuie să le întreprindeți în activitatea dumneavoastră de interpret;
- cum să vă pregătiți pentru misiunile de traducere orală;
- competențele tehnice pe care trebuie să vă bazați activitatea;
- recomandări cu privire la ceea ce trebuie să faceți înaintea, în timpul și după un interviu, inclusiv în contextul traducerii orale la distanță;
- lucrul cu solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă;
- cum să aveți grijă de starea dumneavoastră de bine.

1. Prezentare generală a procedurii de azil

În calitate de interpret în cadrul procedurii de azil, rolul dumneavoastră este de a face posibilă comunicarea între solicitantul de protecție internațională, autoritățile naționale competente în domeniul azilului și orice alte părți interesate relevante implicate în procedura de azil.

Activitatea dumneavoastră poate fi necesară pe parcursul diferitelor etape ale procedurii, de la momentul depunerii cererii până la luarea deciziei finale. Deoarece procedura de azil se bazează pe înțelegerea corectă dintre solicitant și autorități și având în vedere complexitatea temelor abordate, rolul dumneavoastră este extrem de important.

Acest capitol vă oferă explicații despre procedura de azil și contextul în care vi se va solicita să furnizați traducere orală. Mai exact, vi se vor prezenta:

- elementele de bază ale protecției internaționale;
- drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională;
- principalele etape ale procedurii de azil și diferitele tipuri de interviuri;
- cum se desfășoară un interviu personal.

În prezentarea generală a procedurii de azil, o parte din terminologia relevantă și procedurile descrise se bazează pe legislația și practica UE. Termenii și procedurile pot fi diferiți în țările din afara UE.

1.1. Protecția internațională și procedura de azil

Dreptul de a solicita azil este recunoscut în Declarația universală a drepturilor omului ⁽⁴⁾ și în instrumente juridice regionale precum Carta drepturilor fundamentale a UE ⁽⁵⁾, legislația UE privind azilul ⁽⁶⁾ și Declarația americană a drepturilor și îndatoririlor omului ⁽⁷⁾. Când o persoană nu mai poate trăi în țara sa pentru că riscă să fie persecutată, aceasta are dreptul să solicite protecție în altă țară. Această protecție poartă denumirea de **protecție internațională** sau **azil**.

⁽⁴⁾ Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, [Declarația universală a drepturilor omului](#), 10 decembrie 1948. Articolul 14 alineatul (1) prevede: „În caz de persecuție, orice persoană are dreptul de a căuta azil și de a beneficia de azil în alte țări.”

⁽⁵⁾ Parlamentul European, [Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene](#) (JO C 326, 26.10.2012, p. 391). Articolul 18 prevede: „Dreptul de azil este garantat cu respectarea normelor prevăzute de Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și de Protocolul din 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților și în conformitate cu Tratatul privind Uniunea Europeană și cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”.

⁽⁶⁾ Legislația UE privind azilul – și anume sistemul european comun de azil – este cadrul juridic care reglementează protecția internațională în statele membre ale UE. Acesta se bazează pe cinci instrumente juridice care reglementează toate aspectele procedurii de azil: [Directiva 2011/95/UE](#) [Directiva privind condițiile pentru protecția internațională (reformată)], [Directiva 2013/32/UE](#) [DPA (reformată)], [Regulamentul \(UE\) nr. 604/2013](#) [Regulamentul Dublin III (reformare)], [Regulamentul \(UE\) nr. 603/2013](#) [Regulamentul Eurodac (reformare)] și [Directiva 2013/33/UE](#) [Directiva privind condițiile de primire (reformare)].

⁽⁷⁾ Comisia Interamericană a Drepturilor Omului, [Declarația americană a drepturilor și îndatoririlor omului](#), 2 mai 1948. Articolul 27 prevede: „Orice persoană are dreptul, în caz de urmărire care nu rezultă din infracțiuni de drept comun, să solicite și să primească azil pe un teritoriu străin, în conformitate cu legislația fiecărei țări și cu acordurile internaționale.”

Unul dintre fundamentele protecției internaționale este **principiul nereturnării**. Acest principiu este un drept fundamental aplicabil tuturor persoanelor, indiferent de naționalitate sau statut de migrant, care ajung la frontierele sau pe teritoriul unei țări sau oriunde altundeva unde o țară își exercită jurisdicția.

Ce este principiul nereturnării?

Principiul nereturnării (interzicerea expulzării sau a returnării) este un principiu de bază al dreptului internațional conform căruia nimeni nu trebuie transferat sau returnat într-o țară în care s-ar confrunta cu persecuții, amenințări la adresa vieții sau a libertății sale, alte forme de vătămare gravă, cum ar fi tortura sau alte pedepse sau tratamente inumane sau degradante, ori alte încălcări grave ale drepturilor omului ⁽⁸⁾.

Acest principiu permite persoanelor care se află în oricare dintre aceste situații să solicite protecție internațională. În acest sens, țara trebuie să le acorde solicitanților acces pe teritoriul său și la procedura de azil și să nu-i expulzeze de pe teritoriu înainte de emiterea unei decizii cu privire la cererea acestora.

Ce înseamnă solicitant de protecție internațională?

Un solicitant de protecție internațională, denumit și solicitant de azil, este o persoană care a depus o cerere de protecție internațională în legătură cu care nu s-a luat încă o decizie. Pentru a deveni solicitant, o persoană trebuie să fie cetățean al unei alte țări sau apatrid. Persoana este considerată solicitant din momentul în care își exprimă dorința de a solicita protecție în fața unei autorități. Modul și momentul în care o persoană își exprimă această dorință (adică, în momentul sosirii într-o țară sau ulterior) nu afectează statutul de solicitant de protecție internațională. Drepturile și obligațiile care decurg din statutul de solicitant al unei persoane sunt aplicabile din momentul în care aceasta își exprimă dorința de a solicita protecție.

Protecția internațională poate fi obținută prin recunoașterea sau obținerea unor diferite statute, în funcție de legislația aplicabilă în țara gazdă. Unele dintre aceste statute, printre care statutul de refugiat și protecția subsidiară, sunt discutate în continuare.

⁽⁸⁾ Protecția împotriva returnării este prevăzută în mai multe instrumente juridice internaționale și regionale de protecție a drepturilor omului. De asemenea, este acordată conform legislației internaționale privind refugiații, de exemplu, în temeiul articolului 33 alineatul (1) din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților (Convenția privind statutul refugiaților) (a se vedea nota de subsol 9) și conform legislației UE în materie de azil (a se vedea nota de subsol 6).

Instrumentele juridice esențiale care reglementează protecția internațională sunt Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților (1951) și Protocolul din 1967 la aceasta (**Convenția privind statutul refugiaților**)⁽⁹⁾. Convenția privind statutul refugiaților stabilește principiul nereturnării ca obligație de bază și oferă definiția refugiatului.

Ce înseamnă refugiat?

Prin refugiat se înțelege orice persoană care:

- riscă să fie persecutată din cauza:
 - rasei (de exemplu, culoarea pielii sau apartenența la un grup etnic)⁽¹⁰⁾;
 - religiei (de exemplu, religia și ritualurile pe care le practică sau refuză să le practice);
 - naționalității (de exemplu, cetățenia, limba, cultura sau lipsa cetățeniei);
 - opiniei politice (de exemplu, apartenența politică reală sau percepută sau convingerile politice);
 - apartenenței la un anumit grup social (de exemplu, în unele țări, un anumit gen, orientare sexuală, loc de muncă sau stil de viață);
- se află în afara țării sale de cetățenie sau, în cazul apatrizilor (persoane care nu au cetățenia niciunei țări), în afara fostei țări de reședință obișnuită;
- nu poate beneficia de protecția țării sale de cetățenie sau a fostei țări de reședință obișnuită.

În limbajul curent, termenul „refugiat” descrie orice persoană care este nevoită să-și părăsească țara pentru a scăpa de război, violență sau orice altă amenințare gravă. În contextul juridic al azilului, un refugiat este o persoană care riscă să fie **persecutată** în țara sa de origine sau de reședință obișnuită pentru unul sau mai multe dintre motivele descrise în caseta „Ce înseamnă refugiat?”

Ce înseamnă persecuție?

Persecuția este o încălcare gravă a drepturilor omului și a libertăților fundamentale și poate include violența fizică sau psihică, tratamente sau pedepse abuzive sau acțiuni ale autorităților care afectează, de exemplu, posibilitatea unei persoane de a avea acces la îngrijiri medicale, la locuri de muncă, la educație sau la ajutorul poliției sau de a-și căuta dreptatea în fața unui tribunal.

⁽⁹⁾ Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, [Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților](#), 28 iulie 1951, Culegere de tratate a Organizației Națiunilor Unite, vol. 189, p. 137 (menționată în legislația UE în materie de azil și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene drept Convenția de la Geneva); Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, [Protocolul privind statutul refugiaților](#), 31 ianuarie 1967, Organizația Națiunilor Unite, seria tratate, vol. 606, p. 267. Convenția, care se aplică în majoritatea țărilor din întreaga lume, oferă definiția refugiatului și subliniază drepturile și obligațiile refugiaților în țara gazdă, precum și obligațiile legale ale statelor semnatare în ceea ce privește protecția refugiaților.

⁽¹⁰⁾ Exemplele oferite între paranteze nu fac parte din definiția refugiatului inclusă în Convenția privind statutul refugiaților. Acestea sunt furnizate pentru a ilustra ce poate însemna definiția unui refugiat în practică și nu sunt exhaustive.

În conformitate cu Convenția privind statutul refugiaților și cu alte instrumente internaționale privind drepturile omului, statele au elaborat alte instrumente juridice care reglementează protecția internațională și care sunt aplicabile la nivel regional, de exemplu în UE, Africa, America sau la nivel național. Deși Convenția privind statutul refugiaților detaliază o singură formă de protecție internațională (și anume statutul de refugiat), la nivel regional și național pot fi oferite forme complementare de protecție internațională care nu se aplică în toate țările, de exemplu, **protecția subsidiară** în UE.

Ce înseamnă protecție subsidiară?

Protecția subsidiară este un tip de protecție internațională care poate fi acordată unei persoane care nu poate fi considerată refugiat, dar care s-ar confrunta cu un risc mare dacă s-ar întoarce în țara sa de origine sau de reședință obișnuită și țara respectivă nu i-ar oferi protecție ⁽¹¹⁾.

Prin risc mare se înțelege pedeapsa cu moartea sau execuția, tortura sau tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante sau amenințarea la adresa vieții unui civil din cauza unui conflict armat ⁽¹²⁾.

Prin urmare, protecția internațională în UE include atât statutul de refugiat, cât și protecția subsidiară ⁽¹³⁾.

Ce înseamnă procedură de azil?

Procedura de azil, denumită în unele contexte și „procedură privind protecția internațională”, este un proces prin care se stabilește dacă unui solicitant de protecție internațională i se acordă sau i se refuză protecția în țara în care și-a depus cererea. Termenul „procedură de azil” acoperă toate etapele de la momentul în care solicitantul își exprimă dorința de a solicita protecție internațională până la emiterea deciziei finale privind cererea. Aceasta implică o examinare amănunțită a motivelor pentru care solicitantul și-a părăsit țara și nu se poate întoarce.

Procedura de azil este utilizată pentru a stabili dacă solicitantul îndeplinește criteriile pentru a fi considerat refugiat. Numai în cazul în care aceste criterii nu sunt îndeplinite, autoritățile vor examina dacă solicitantul este eligibil pentru forme complementare de protecție, cum ar fi protecția subsidiară în UE.

⁽¹¹⁾ Definiția juridică a persoanei eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară este prevăzută la articolul 2 litera (f) din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională (reformată).

⁽¹²⁾ A se vedea articolul 15 din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională (reformată).

⁽¹³⁾ În unele state membre ale UE și în afara UE există forme complementare de protecție prevăzute de legislația națională. De exemplu, în Statele Unite sunt prevăzute „forme alternative de ajutor”.

În cazul statutului de refugiat și al protecției subsidiare, protecția internațională este acordată dacă solicitantul nu face obiectul clauzelor de **excludere** din Convenția privind statutul refugiaților și din alte instrumente aplicabile ⁽¹⁴⁾.

Ce înseamnă excludere?

Excluderea ⁽¹⁵⁾ are loc atunci când, după examinarea cererii unui solicitant, acestuia i se refuză protecția internațională din unul dintre următoarele motive:

- nu are nevoie de protecție internațională deoarece beneficiază deja de protecție din partea organizațiilor sau a agențiilor Organizației Națiunilor Unite sau de protecție din partea altor țări echivalentă cu protecția conferită de deținerea cetățeniei;
- nu i se cuvine protecție internațională deoarece există motive serioase să se considere că a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității, o infracțiune gravă (fără caracter politic) înainte de a intra în țara de azil sau un act care contravine scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite.

Clauzele de excludere pot varia în funcție de contextul regional sau național. În UE se aplică și alte motive de excludere persoanelor care, în caz contrar, ar fi eligibile pentru protecție subsidiară ⁽¹⁶⁾.

Solicitanților cărora li se aplică clauzele de excludere nu li se acordă statutul de refugiat sau protecție subsidiară.

1.2. Drepturile și obligațiile solicitantului

Solicitanții de protecție internațională beneficiază de o serie de drepturi fundamentale și au mai multe obligații pe parcursul procedurii de azil. Majoritatea candidaților nu vorbesc limba oficială a țării gazdă suficient de bine sau nu o vorbesc deloc. Prin urmare, în calitate de interpret, veți juca un rol crucial în a le permite acestora să beneficieze de drepturile pe care le au și să-și îndeplinească obligațiile.

Drepturile și obligațiile solicitantului în cadrul procedurii de azil

Solicitantul are dreptul să fie informat ⁽¹⁷⁾ cu privire la posibilitatea de a solicita protecție internațională, etapele procedurii, drepturile și obligațiile sale pe parcursul procedurii și decizia privind cererea sa.

⁽¹⁴⁾ [Directiva privind condițiile pentru protecția internațională \(reformată\)](#); Organizația Națiunilor Unite, [Carta Organizației Națiunilor Unite](#), 24 octombrie 1945; Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, [Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale](#), 17 iulie 1998.

⁽¹⁵⁾ În funcție de legislația națională se pot aplica alte dispoziții similare excluderii. De exemplu, în Statele Unite excluderea este numită „excludere obligatorie” (*mandatory bar*).

⁽¹⁶⁾ Și anume (1) când persoana este un pericol pentru comunitate sau pentru securitatea statului membru sau (2) când persoana a săvârșit o infracțiune pasibilă de pedeapsa cu închisoarea înainte de intrarea sa în statul membru și a părăsit țara de origine numai pentru a evita sancțiunile care rezultă din infracțiunea respectivă.

⁽¹⁷⁾ Articolul 12 alineatul (1) litera (a) din DPA (reformată). Pentru mai multe îndrumări privind furnizarea de informații pentru solicitanți, vizitați [portalul LSA](#) al Agenției Uniunii Europene pentru Azil.

Solicitantul are dreptul de a fi ascultat ⁽¹⁸⁾ când își exprimă punctul de vedere și de a participa activ la procedură, în special prin intermediul interviului personal, privind motivele cererii sale de protecție internațională. Autoritatea competentă este obligată să acorde solicitantului dreptul de a fi ascultat, cu excepția cazului în care, pe baza probelor disponibile, se poate lua o decizie pozitivă cu privire la statutul său de refugiat fără a se desfășura un interviu personal ⁽¹⁹⁾. Declarațiile date de solicitant sunt adesea sursa principală utilizată pentru a lua o decizie cu privire la cerere.

Dacă se ia o decizie negativă cu privire la cererea de protecție internațională a solicitantului, acesta are dreptul la o cale de atac efectivă ⁽²⁰⁾ și la un proces echitabil ⁽²¹⁾. Aceasta înseamnă că poate introduce o cale de atac împotriva deciziei în materie de azil în fața organului de apel, a curții sau a tribunalului, care va examina cazul într-un mod independent și imparțial. Înseamnă, de asemenea, că solicitantul are dreptul să fie informat cu privire la motivele deciziei pentru a-și putea exercita în mod semnificativ dreptul la o cale de atac efectivă.

Ori de câte ori este necesar, solicitantul are dreptul la un interpret ⁽²²⁾ care să îl ajute să-și prezinte cazul în fața autorităților competente. Comunicarea cu solicitantul pe parcursul procedurii trebuie să aibă loc într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege ⁽²³⁾. În unele etape, inclusiv în timpul interviului personal, comunicarea trebuie să aibă loc în limba pe care o preferă solicitantul sau în altă limbă pe care acesta o înțelege și în care poate comunica clar ⁽²⁴⁾. Dacă un solicitant își exprimă preferința ca interpretul care îl va asista pe parcursul interviului personal să fie de un anumit sex, autoritățile competente în domeniul azilului vor evalua motivele acestei cereri și vor încerca să o satisfacă dacă acest lucru l-ar putea ajuta pe solicitant să se exprime pe deplin ⁽²⁵⁾.

Solicitantul are dreptul ca informațiile sale cu caracter personal și toate celelalte informații legate de cazul său să fie tratate cu confidențialitate ⁽²⁶⁾. Aceasta înseamnă că nicio persoană implicată în procedura de azil nu poate dezvălui informații unor persoane din afara procedurii.

Solicitantul are obligația de a coopera ⁽²⁷⁾ cu autoritățile care, la rândul lor, trebuie să îi ofere solicitantului posibilitatea de a face acest lucru ⁽²⁸⁾. Solicitantul trebuie să comunice cu autoritățile și să furnizeze informații complete, exacte și corecte, în măsura cunoștințelor sale. În plus, trebuie să comunice autorităților toate documentele justificative de care dispune.

⁽¹⁸⁾ Articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a UE (*op. cit.*, nota de subsol 5).

⁽¹⁹⁾ Articolul 14 alineatul (2) literele (a) și (b) și articolul 15 alineatul (3) litera (c) din DPA (reformată).

⁽²⁰⁾ Articolul 18 alineatul (1) litera (f) din DPA (reformată); Articolul 8 din Declarația universală a drepturilor omului (*op. cit.*, nota de subsol 4).

⁽²¹⁾ Declarația americană a drepturilor și îndatoririlor omului (*op. cit.*, nota de subsol 7); Carta drepturilor fundamentale a UE; Curtea Europeană a Drepturilor Omului, [Convenția europeană a drepturilor omului](#), 4 noiembrie 1950.

⁽²²⁾ Articolul 12 alineatul (1) litera (b) din DPA (reformată).

⁽²³⁾ Articolul 12 alineatul (1) litera (a) din DPA (reformată).

⁽²⁴⁾ Articolul 15 alineatul (3) litera (c) din DPA (reformată).

⁽²⁵⁾ Articolul 15 alineatul (3) litera (c) din DPA (reformată).

⁽²⁶⁾ Articolul 15 alineatul (2) și articolul 48 din DPA (reformată).

⁽²⁷⁾ Articolul 13 alineatul (1) din DPA (reformată).

⁽²⁸⁾ Considerentul 25 al DPA (reformată).

1.3. Principalele etape ale procedurii de azil și tipuri de interviuri

Cu unele variații în funcție de sistemul de azil în vigoare în fiecare țară, procedura de azil are o serie de etape, ilustrate în figura 1.

Figura 1. Etapele procedurii de azil

Sursa: adaptare după [Procedura de azil | Let's Speak Asylum \(europa.eu\)](https://europa.eu/let-s-speak-asylum/) (februarie 2024).

© EUAA – Agenția Uniunii Europene pentru Azil – *Let's Speak Asylum*.

Majoritatea etapelor procedurii implică desfășurarea unui **interviu** cu solicitantul de protecție internațională. Se pot efectua diferite tipuri de interviuri în diferite etape ale procedurii de azil, inclusiv tipurile esențiale care sunt prezentate în această secțiune.

Principalii participanți la toate tipurile de interviuri sunt:

- intervievatorul ⁽²⁹⁾;
- solicitantul;
- interpretul, care face posibilă comunicarea.

În funcție de practicile naționale, de situația personală a solicitantului și de etapa procedurii în care are loc interviul, pot fi prezente și **alte persoane**. Printre acestea se numără, de exemplu, consilieri juridici, reprezentanți ai Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, persoane care oferă asistență psihosocială, medicală sau de altă natură și o persoană de încredere. Copiii (persoane cu vârsta sub 18 ani) pentru care nu există un responsabil adult în țara de azil pot fi însoțiți la interviu de un tutore/reprezentant legal ⁽³⁰⁾ sau de o persoană de

⁽²⁹⁾ În funcție de țară, intervievatorul poate fi ofițer de decizie, responsabil de azil, responsabil cu protecția etc.

⁽³⁰⁾ Articolul 25 alineatul (1) litera (a) din DPA (reformată).

sprijin adultă. În unele cazuri poate fi prezent și un coleg al intervievatorului, un alt interpret sau un dactilograf. Intervievatorul are sarcina de a permite celorlalte persoane să participe la interviu, de a le prezenta solicitantului, de a explica rolul lor în cadrul interviului, de a le stabili locul în sală și, dacă este necesar și în conformitate cu practicile naționale, de a le permite să participe la discuții pe durata interviului.

În funcție de sistemul național de azil și de stadiul procedurii, interviurile se pot desfășura în alte **locuri** decât la sediul autorității competente în domeniul azilului, cum ar fi la punctele de frontieră, punctele de debarcare, centrele de cazare, birourile autorităților responsabile, instanțele judecătorești. În mod similar, interviurile pot fi efectuate de diferite **autorități sau de diferiți membri ai personalului, în persoană sau la distanță**.

În toate etapele procedurii și la toate interviurile, solicitantul este **informat** cu privire la scopul interviului și la drepturile și obligațiile sale, la care se adaugă informații suplimentare în funcție de etapa specifică a procedurii. Deoarece veți furniza traducerea orală a tuturor acestor informații, este extrem de important să înțelegeți procedura de azil și diferitele tipuri de interviuri. De asemenea, este esențial să cunoașteți terminologia relevantă.

Tipurile de interviuri care se desfășoară în diferitele etape ale procedurii diferă nu numai în ceea ce privește scopul, ci și conținutul și caracteristicile specifice, cum ar fi durata, locul și obiectivul. Diferitele tipuri de interviuri, precum și scopul și particularitățile lor sunt explicate în secțiunile următoare.

1.3.1. Depunerea unei cereri: interviul de înregistrare

Când o persoană își exprimă dorința de a solicita protecție internațională, autoritatea națională competentă trebuie să înregistreze cererea. Depunerea ⁽³¹⁾ unei cereri de protecție internațională este prima etapă a procedurii de azil. Persoanelor care depun o cerere de protecție internațională li se permite să rămână pe teritoriul țării gazdă până când se ia o decizie cu privire la cererea lor ⁽³²⁾. Depunerea cererii este esențială pentru asigurarea protecției împotriva returnării și pentru identificarea autorității competente și a procedurii aplicabile pentru examinarea cererii. În acest sens, activitatea interpretului este esențială pentru a asigura accesul efectiv al solicitantului la procedura de azil.

În funcție de practicile naționale, interviurile din etapa de înregistrare nu sunt neapărat realizate de intervievatori din cadrul aceleiași autorități responsabile pentru interviurile personale (a se vedea secțiunea [1.3.3 Examinarea cererii: interviul personal](#)). Interviurile de înregistrare pot fi susținute de personalul de înregistrare, de ofițerii de migrație, de polițiștii de frontieră sau de poliție. Locațiile interviurilor de înregistrare ar putea, de asemenea, să varieze și să includă sediile autorităților competente în domeniul azilului, centrele de primire, punctele de trecere a frontierei și centrele de cazare.

Interviurile de înregistrare nu durează mult. Personalul de înregistrare colectează date și date cu caracter personal de bază de la solicitant, cum ar fi numele, data și locul nașterii, cetățenia, originea etnică, religia, educația, membrii familiei, locul de muncă și ruta de călătorie. De

⁽³¹⁾ În funcție de țară, depunerea unei cereri de protecție internațională poate fi numită „înregistrare”, „declarații date la frontieră”, „proces afirmativ” sau „depunere”.

⁽³²⁾ Cu excepția cazului în care legislația prevede o derogare de la acest principiu general.

asemenea, se colectează documente de identitate sau alte documente care susțin cererea solicitantului și pe care acesta le are asupra sa. Solicitantul este adesea fotografiat și i se iau amprentele digitale.

În funcție de practicile naționale se pot înregistra principalele motive pentru care solicitantul și-a părăsit țara de origine și temerile acestuia în cazul întoarcerii. Cu toate acestea, expunerea detaliată a acestor motive nu face parte din interviul de înregistrare.

De asemenea, interviul de înregistrare permite identificarea, cât mai devreme posibil în cadrul procedurii de azil, a solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale.

Ce înseamnă solicitanți care au nevoie de garanții procedurale speciale?

Solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale sunt cu capacitate limitată de a-și prezenta cererea, de a înțelege pe deplin și de a participa la procedura de azil, din cauza situației lor individuale. Această situație poate include vârsta, genul, dizabilitățile, handicapurile mintale, bolile grave și faptul că au trecut prin violențe grave.

Solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale trebuie să beneficieze de sprijin adecvat pentru a se asigura că dispun efectiv de toate elementele necesare pentru a-și susține cererea de protecție internațională. Acest sprijin poate fi oferit în diferite moduri, de exemplu, prin asistență medicală sau psihologică, oferind solicitantului posibilitatea de a solicita serviciile unui interpret de un anumit sex, amânând interviul personal sau acordând timp suplimentar pentru interviu.

Solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale sunt numiți de obicei solicitanți aflați într-o situație vulnerabilă. Pentru mai multe informații, a se vedea secțiunea [4 Traducerea orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă](#).

1.3.2. Proceduri de admisibilitate: interviurile de admisibilitate

În funcție de legislația și procedurile aplicabile, înainte de a examina o cerere de protecție internațională pe fond, autoritățile pot examina mai întâi admisibilitatea cererii de protecție internațională a solicitantului.

Ca interpret, vi se poate solicita să furnizați traducere orală în astfel de interviuri de admisibilitate. Aceste interviuri se axează doar pe elementele relevante pentru a decide cu privire la admisibilitatea cererii de protecție internațională și nu implică discutarea detaliilor cererii solicitantului.

În secțiunile următoare puteți găsi mai multe informații despre câteva dintre procedurile de admisibilitate aplicabile în unele state membre ale UE. Țările din afara UE pot avea proceduri de admisibilitate similare sau diferite.

(a) Conceptele de țară sigură

Conceptele de țară sigură se bazează pe supoziția că, în anumite circumstanțe, o altă țară decât cea în care solicitantul solicită protecție internațională poate fi considerată sigură pentru el. În aceste cazuri, țara de azil poate fi exonerată de responsabilitatea de a examina cererea.

În cadrul acestor interviuri de admisibilitate este posibil să constatați că subiectele discutate nu se axează pe motivele pentru care solicitantul și-a părăsit țara de origine și solicită azil. Solicitantul va fi invitat să vorbească, în principal, despre motivele pentru care nu se poate întoarce în cealaltă țară sigură, având în vedere situația sa personală.

Prezentăm în continuare două exemple de concepte de țară sigură.

Prima țară de azil

În cazul în care un solicitant ar putea reveni într-o altă țară (numită „prima țară de azil”) în care a fost recunoscut ca refugiat și poate beneficia în continuare de protecția care decurge din acest statut sau în cazul în care se poate bucura în alt mod de protecție suficientă, cererea sa poate fi considerată inadmisibilă.

În astfel de cazuri, interviurile se vor axa pe situația solicitantului în țara în care beneficiază de protecție și pe motivele pentru care solicitantul a plecat și nu a putut fi reprimis în prima sa țară de azil.

Țară terță sigură

În cazul în care se consideră că un solicitant are o legătură cu o altă țară în care poate fi în siguranță, cererea sa poate fi considerată inadmisibilă fără examinarea fondului. Pentru ca o țară terță să fie considerată sigură, solicitantul trebuie să poată cere protecție internațională și să beneficieze de statutul de refugiat, dacă este eligibil, să fie protejat împotriva returnării și să nu fie supus persecuției sau vătămărilor grave.

În acest caz, interviurile de admisibilitate se axează în principal pe legătura solicitantului cu țara terță și pe motivele pentru care solicitantul nu poate solicita protecție acolo.

(b) Cereri ulterioare

Când un solicitant a cărui cerere inițială a fost respinsă depune o cerere ulterioară, autoritatea competentă în domeniul azilului va analiza mai întâi admisibilitatea cererii acestuia și poate decide să inițieze o examinare completă a cererii sale.

În cazul în care are loc un interviu de admisibilitate pentru o cerere ulterioară, temele discutate sunt elementele noi ale cererii în locul celor din cererea care a fost examinată anterior.

(c) Determinarea țării responsabile: sistemul Dublin

În țările europene din zona Dublin ⁽³³⁾, orice înregistrare a unei cereri este urmată sau însoțită de determinarea țării responsabile cu examinarea acesteia, pentru a se asigura că cererea este prelucrată într-o singură țară. Criteriile utilizate pentru a stabili țara responsabilă au

⁽³³⁾ Zona Dublin cuprinde cele 27 de state membre ale UE și patru țări asociate, și anume Elveția, Islanda, Liechtenstein și Norvegia.

legătură cu protecția unității familiale și responsabilitatea țării care a jucat cel mai important rol în intrarea sau șederea solicitantului în zona Dublin.

Interviul pentru stabilirea țării responsabile pentru examinare este denumit „interview Dublin”. Interviurile Dublin examinează existența, identitatea și statutul membrilor familiei în altă țară din zona Dublin, vizele sau documentele de ședere eliberate de alte țări, rutele de călătorie ale solicitantului și intrările sau șederile anterioare în alte țări, eventuala nevoie a solicitantului de garanții procedurale speciale și eventualii factori care împiedică transferul solicitantului în țara responsabilă. Interviurile Dublin nu se axează pe motivele pentru care solicitantul și-a părăsit țara de origine. Acestea au loc ulterior sau ca parte a interviului de înregistrare. Pot fi realizate de personalul responsabil cu înregistrarea, de responsabilii cu procedura Dublin sau de alți interviuatori.

1.3.3. Examinarea cererii: interviul personal

După depunerea unei cereri și după stabilirea admisibilității acesteia dacă a avut loc o procedură de admisibilitate, solicitantul va fi chemat la un interviu personal ⁽³⁴⁾ în fața autorității naționale competente. Interviul personal este piatra de temelie a procedurii de azil, fiind etapa în care solicitantul își poate explica pe deplin nevoia de protecție internațională. Majoritatea informațiilor pe care autoritatea competentă în domeniul azilului le va evalua în cadrul examinării cererii sunt colectate adesea prin intermediul interviului personal ⁽³⁵⁾.

Interviurile personale se axează pe motivele pentru care solicitantul și-a părăsit țara de origine sau de reședință obișnuită (în cazul apatrizilor) și pe temerile despre ceea ce i s-ar putea întâmpla dacă s-ar întoarce. Acestea vizează și trecutul personal și familial al solicitantului, ruta de călătorie și orice alte circumstanțe relevante. Pe lângă declarațiile orale ale solicitantului, interviuatorul va colecta toate documentele scrise și alte dovezi pe care solicitantul le poate furniza și va lua în considerare toate dovezile relevante aflate deja la dispoziția autorității. Interviuatorul va încerca, de asemenea, să identifice orice vulnerabilități sau nevoie de garanții procedurale speciale cu privire la solicitant, care nu au fost deja identificate.

În funcție de caz, interviul personal poate dura mai multe ore și pot fi necesare mai multe interviuri personale. Motivele posibile de excludere de la protecția internațională pot fi abordate și explorate în cadrul interviului personal sau într-un interviu separat. Interviuatorul poate intra în detalii pentru a întreba despre anumite experiențe din trecut sau despre acte și situații conexe în care a fost implicat solicitantul și care ar putea determina excluderea sa de la acordarea protecției internaționale. La rândul lor, solicitanții au posibilitatea de a explica în detaliu orice fapte relevante și de a clarifica informațiile inconsecvente, de a discuta orice dovezi care le sunt prezentate sau de a oferi argumente suplimentare în favoarea cererii de protecție internațională.

Interviurile privind excluderea pot fi deosebit de intense și lungi. Uneori, sunt necesare mai multe interviuri.

⁽³⁴⁾ În funcție de țară, interviul personal poate fi numit „interview pentru azil”.

⁽³⁵⁾ În unele țări, când se aplică proceduri specifice și autoritatea dispune deja de informații de fond, însă dorește să confirme anumite aspecte ale cererii, interviul se poate axa numai pe aceste aspecte specifice.

Pentru mai multe informații privind desfășurarea interviului personal, a se vedea secțiunea [1.4 Etapele interviului personal](#).

1.3.4. Comunicarea deciziei

După interviul personal, interviuatorul sau alte persoane responsabile vor analiza cererea de protecție internațională pe fond și vor decide dacă solicitantului i se poate acorda protecție internațională. După finalizarea acestei analize, autoritățile naționale competente în domeniul azilului îi vor comunica solicitantului dacă i se acordă protecție sau dacă cererea sa este respinsă. În cazul unei decizii negative, notificarea va conține, de asemenea, motivele deciziei și informații privind modul de contestare a acesteia. Solicitantul va fi informat în scris și, în funcție de practicile naționale, în persoană. Când solicitantul este informat în persoană, vi se poate solicita să furnizați traducerea orală.

1.3.5. Procedura de recurs: interviul din calea de atac

În cazul unei decizii negative sau al unei decizii de acordare a unui alt tip de protecție decât statutul de refugiat, solicitantul are dreptul la o cale de atac în fața autorității competente, de exemplu, o comisie de apel sau o instanță judecătorească. Procedura de recurs poate include un interviu aferent căii de atac care se axează pe aspectele legate de motivele căii de atac și pe orice informații sau preocupări relevante prezentate de solicitant cu privire la decizia (la nivel administrativ) referitoare la cererea sa. Prin urmare, un interviu din calea de atac nu este, în general, un interviu personal complet, cu excepția cazului în care este necesar pentru a decide cu privire la rezultatul căii de atac ⁽³⁶⁾.

Furnizarea traducerii orale în timpul interviului din calea de atac depinde de reglementările naționale.

1.3.6. Încetarea protecției internaționale

În unele cazuri este posibil ca autoritățile naționale competente în domeniul azilului să fie nevoite să evalueze dacă protecția internațională trebuie să înceteze.

Statutul de protecție internațională poate înceta din mai multe motive, inclusiv deoarece protecția nu mai este necesară sau justificată, de exemplu, în cazul în care beneficiarul poate obține din nou protecția țării sale de cetățenie sau de reședință obișnuită sau dobândește o nouă cetățenie și beneficiază de protecția țării respective sau în cazul în care circumstanțele care au condus la acordarea protecției se schimbă (de exemplu, evoluții în țara de origine). De asemenea, protecția poate înceta dacă apar dovezi care arată că persoana ar fi trebuit exclusă de la protecția internațională de la început sau că persoana a primit protecție în mod necuvenit, din cauza unei interpretări eronate sau a omiterii unor fapte.

⁽³⁶⁾ Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), [Procedural standards for refugee status determination under UNHCR's mandate](#) (Standarde procedurale pentru determinarea statutului de refugiat în cadrul mandatului UNHCR), 26 august 2020.

În funcție de practicile naționale și de dispozițiile legale aplicabile, procedurile de încetare a protecției internaționale pot include un interviu axat pe elementele care ar putea justifica încetarea protecției.

1.4. Etapele interviului personal

Această secțiune se axează pe desfășurarea unui interviu personal (a se vedea figura 2), deoarece acesta este piatra de temelie a procedurii de azil și tipul de interviu în care este cel mai probabil să furnizați traducere orală. De reținut că multe aspecte sunt relevante și pentru alte tipuri de interviuri.

Figura 2. Etapele interviului personal

1.4.1. Pregătire

Înainte de desfășurarea unui interviu personal, interviuatorul va lua măsuri în funcție de caz, de stadiul procedurii și de contextul în care va avea loc interviul.

Interviuatorul se va pregăti pentru interviul personal familiarizându-se cu toate informațiile disponibile despre caz și situația din țara de origine a solicitantului. În funcție de practica națională și de informațiile de care dispune, interviuatorul vă poate oferi înainte de interviu informații relevante despre caz, astfel încât să fiți pregătit să furnizați traducere orală.

Disponerea ideală a **locurilor** în sala de interviu va stabili o linie de comunicare între interviuator și solicitant, care trebuie să se poată vedea în permanență. Ca interpret, vi se poate solicita să vă așezați la aceeași distanță față de solicitant și de interviuator, de obicei într-o configurație triunghiulară ⁽³⁷⁾, pentru a vă sublinia imparțialitatea (pentru mai multe informații privind imparțialitatea, a se vedea secțiunea [2.4 Imparțialitate și neutralitate](#)). În mod normal, veți sta cu toții în jurul unei mese. De asemenea, aveți la dispoziție apă și șervețele de hârtie. Se pot lua diverse măsuri pentru solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale, de exemplu, solicitanți cu deficiențe de auz, solicitanți care utilizează limbajul semnelor sau copii (pentru mai multe informații privind furnizarea de traducere orală pentru aceste grupuri, a se vedea capitolul [4 Traducerea orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă](#)).

În funcție de practica națională, interviuatorul vă poate conduce, împreună cu solicitantul, din zona de așteptare în sala de interviu.

În secțiunea [3.2 Înainte de interviu](#) veți găsi informații detaliate despre cum să vă pregătiți pentru furnizarea de traducere orală în cadrul unui interviu.

⁽³⁷⁾ A se vedea UNHCR Austria, [Handbook for Interpreters in Asylum Procedures](#) (Manual pentru interpreți în cadrul procedurilor de azil), Viena, 2022, p. 29.

1.4.2. Deschidere

În deschiderea interviului personal, este sarcina intervievatorului să stabilească o atmosferă de încredere, astfel încât toți participanții să se simtă confortabil. Acest lucru se poate realiza în mai multe moduri, de exemplu, începând cu un subiect neutru pentru a-l face pe solicitant să se simtă în largul său.

Intervievatorul va începe interviul **prezentându-se**. De asemenea, vă poate prezenta ca interpret sau vă poate solicita să vă prezentați. Din motive de securitate, când se fac prezentările nu se folosesc numele reale.

Intervievatorul va verifica dacă vorbiți aceeași **limbă** și/sau același dialect cu solicitantul și dacă vă înțelegeți pe deplin.

Intervievatorul îl poate **informa** pe solicitant că:

- scopul interviului este de a culege informații detaliate și fiabile cu privire la motivele pentru care solicită protecție;
- interviul personal urmează o anumită structură și implică verificarea datelor cu caracter personal, a țării de origine, a rutei de călătorie și a motivelor pentru care solicitantul și-a părăsit țara și nu dorește să se întoarcă;
- toate persoanele implicate în interviu sunt obligate să respecte confidențialitatea;
- interpretul este neutru și imparțial și nu are nicio influență asupra rezultatului examinării;
- trebuie să spună dacă nu înțelege o întrebare;
- are dreptul să ceară o pauză;
- are obligația să coopereze prin dezvăluirea tuturor informațiilor relevante: furnizarea intenționată de informații false poate duce la un rezultat negativ cu privire la cererea sa.

Solicitantul este, de asemenea, informat în această etapă cu privire la modul în care interviul este **înregistrat și raportat**. În funcție de practicile naționale, interviurile pot fi înregistrate prin mijloace audio sau video și/sau consemnate într-un raport scris privind interviul. Raportul privind interviul poate fi o înregistrare sub formă de text sau un raport factic care conține informațiile esențiale furnizate de solicitant în timpul interviului.

De asemenea, intervievatorul poate pune întrebări cu privire la **starea de sănătate a solicitantului** pentru a afla dacă acesta este apt pentru interviu și/sau are nevoie de garanții procedurale speciale.

1.4.3. Desfășurare

Această secțiune descrie cele mai frecvente tehnici de interviu adoptate în cadrul interviurilor personale. În funcție de practicile naționale, pot fi utilizate și alte tehnici. În plus, planul intervievatorului pentru orice interviu personal poate varia și/sau se poate modifica în timpul interviului, deoarece fiecare solicitant are propriul său trecut și propria sa poveste.

Intervievatorul trebuie să adune cât mai multe informații detaliate și relevante cu privire la **motivele pentru care solicitantul solicită protecție**. Prin urmare, este posibil ca acesta să se intereseze despre orice evenimente anterioare relevante menționate de solicitant și să întrebe, de exemplu, ce s-a întâmplat, când și unde au avut loc evenimentele, cine a(u) fost victima (victimele) și participantul (participanții) la evenimente, din ce motive au avut loc evenimentele și dacă au fost prezentate documente sau dovezi cu privire la evenimente.

În plus, intervievatorul trebuie să cunoască ce se teme solicitantul că s-ar putea întâmpla dacă s-ar întoarce în țara sa, de ce crede că s-ar întâmpla acest lucru și de cine se teme.

Intervievatorul poate, de asemenea, să pună **întrebări pe alte teme**, cum ar fi întrebări suplimentare privind caracteristicile solicitantului, modul în care acestea au fost percepute în țara sa de origine, posibilitatea ca solicitantul să beneficieze de protecție în țara sa de origine și posibilitatea ca solicitantul să aibă acces și să locuiască în siguranță în altă zonă din țara sa de origine.

Intervievatorul va prezenta în general tema care urmează să fie discutată spunând, de exemplu: „Acum vă voi adresa câteva întrebări referitoare la călătoria dumneavoastră”. Va formula întrebări clare și simple, ținând cont de vârsta și bagajul cultural și educațional al solicitantului. Va adresa întrebările pe rând. Va adresa în principal întrebări deschise, care încep cu „Cum ...?”, „Spuneți-mi (motivul pentru) ...”, „Explicați-mi ...”, „Vă rog să descrieți ...” etc. Va adresa mai puține întrebări închise, în general pentru a confirma că intervievatorul înțelege spusele solicitantului. Întrebările închise necesită, de obicei, un răspuns scurt, de exemplu, o dată sau un loc sau, pur și simplu, un răspuns de tip „da” sau „nu”. Pe parcursul anumitor părți ale interviului, intervievatorul poate aborda unele subiecte pe scurt, fără a le explora în profunzime. De asemenea, îi poate cere solicitantului să clarifice anumite aspecte ale declarațiilor sale sau ale termenilor utilizați ⁽³⁸⁾.

Pe parcursul interviului, solicitantul și interpretul vor fi monitorizați de intervievator, care le va permite să facă **pauze** ori de câte ori este necesar (a se vedea secțiunile [2.1 Profesionalism și integritate](#) și [3.3.4 Strategii de traducere orală](#)).

Următoarele secțiuni prezintă principalele părți abordate de obicei în cadrul interviului.

(a) Confirmarea identității solicitantului

Această parte a interviului urmărește să confirme identitatea solicitantului și datele de înregistrare. Intervievatorul poate adresa o serie de întrebări cu privire la țara de origine a solicitantului, orașul natal sau zona de reședință, nivelul de școlarizare etc.

În unele cazuri, cum ar fi lipsa documentelor de identitate, această etapă poate dura foarte mult, deoarece anumite aspecte trebuie explorate sau înțelese în profunzime.

(b) Relatarea liberă

În această parte a interviului, solicitantul vorbește despre motivele pentru care solicită protecție internațională. Intervievatorul va prezenta această parte a interviului cerând

⁽³⁸⁾ A se vedea EASO, *Ghid practic: Interviul personal*, 2014; UNHCR Austria, *Handbook for Interpreters in Asylum Procedures* (Manual pentru interpreți în cadrul procedurilor de azil), Viena, 2022, p. 32.

solicitantului să explice în detaliu motivele pentru care solicită protecție internațională. Cel mai probabil, intervievatorul nu îl va întrerupe pe solicitant, astfel încât să poată obține cât mai multe informații. Cu toate acestea, solicitantul poate fi îndrumat să folosească propoziții scurte, astfel încât să puteți furniza cu exactitate traducerea orală a tot ceea ce relatează (pentru mai multe informații despre traducerea orală consecutivă de scurtă durată, a se vedea secțiunea [3.3.1 Traducerea orală consecutivă](#)). În timp ce unii solicitanți vor vorbi liber cu ușurință, alții pot fi timizi sau reticenți. Intervievatorul își va adapta strategia de interviu în consecință. De asemenea, intervievatorul poate reitera și sublinia principiul confidențialității pentru a crea un climat de încredere și a-l încuraja pe solicitant să vorbească deschis.

În această etapă a interviului, intervievatorul poate repeta părți din relatarea solicitantului. Acest lucru îl va ajuta să-și reamintească diferite situații. Uneori, este posibil ca intervievatorul să fie nevoit să readucă atenția solicitantului la tema care a făcut obiectul întrebării inițiale sau poate dori să înceapă să vorbească despre o nouă temă.

(c) Explorare

În timpul părții de explorare a interviului, intervievatorul va urmări diferite părți ale relatării libere pentru a explora în continuare orice informații furnizate de solicitant cu privire la motivele pentru care solicită protecție. În această parte, intervievatorul poate reveni la orice temă menționată în relatarea liberă sau poate solicita confirmarea oricăreia dintre afirmațiile esențiale ale solicitantului. În general, intervievatorul va prezenta fiecare temă înainte de a adresa întrebări detaliate.

(d) Clarificarea neconcordanțelor

Pentru ca solicitantul să-și prezinte cererea în mod cât mai complet posibil, intervievatorul trebuie să-i ofere posibilitatea de a clarifica orice neconcordanțe sau contradicții care ar putea avea un impact negativ asupra deciziei.

Clarificările pot fi legate de declarațiile solicitantului sau de informații din alte surse.

1.4.4. Încheiere

În etapa de încheiere, intervievatorul va întreba dacă solicitantul dorește să adauge ceva sau dacă mai are întrebări. De asemenea, intervievatorul poate verifica dacă solicitantul a avut probleme de înțelegere.

În conformitate cu reglementările și practicile naționale, posibilitatea de a adăuga declarații sau de a adresa întrebări va fi oferită și altor participanți, cum ar fi consilierul juridic sau tutorele solicitantului.

În funcție de practicile naționale și de (in)existența unui **raport scris** privind interviul, vi se poate solicita să traduceți la vedere sau să citiți cu voce tare raportul pentru a oferi solicitantului posibilitatea să corecteze și să clarifice orice greșeli sau interpretări greșite ⁽³⁹⁾ (pentru mai multe informații privind rolul dumneavoastră în traducerea la vedere, a se vedea secțiunea [3.3.2 Traducerea la vedere](#)).

⁽³⁹⁾ Articolul 17 alineatul (3) din DPA (reformată).

În conformitate cu practicile naționale și în funcție de tipul de interviu și de stadiul procedurii, este posibil să trebuiască să **semnați documente procedurale**, cum ar fi raportul scris. În țările în care interpreții sunt obligați să-și declare numele și/sau să semneze lizibil se poate aplica o procedură prin care vi se păstrează confidențialitatea numelui dacă siguranța dumneavoastră ar putea fi pusă în pericol.

Intervievatorul poate apoi să informeze solicitantul cu privire la **etapele următoare ale procedurii**, cum ar fi modul în care va fi notificată decizia, consecințele unei decizii pozitive, dreptul solicitantului la o cale de atac și la asistență juridică gratuită în cazul unei decizii negative, modul în care solicitantul poate prezenta dovezi suplimentare și drepturile, beneficiile și obligațiile solicitantului în așteptarea deciziei.

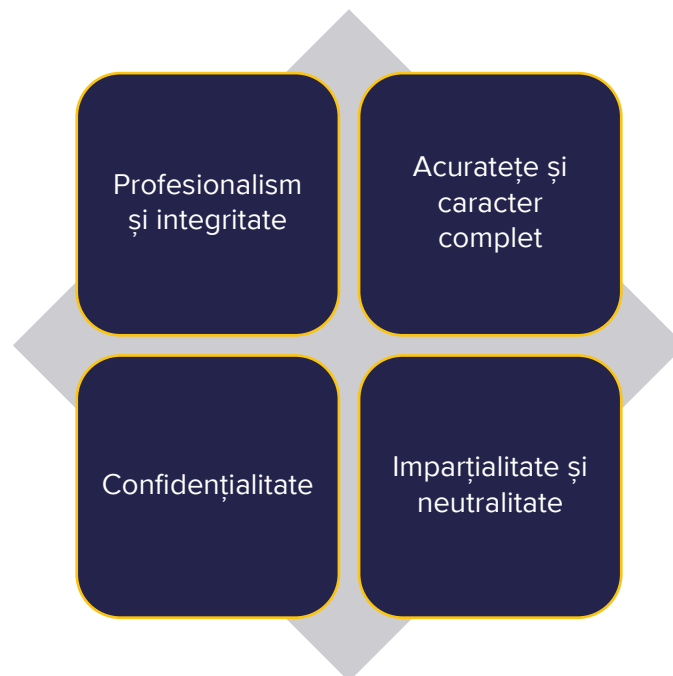
În funcție de practica națională, interviuatorul vă poate conduce pe dumneavoastră și pe solicitant din sala de interviu în zona de așteptare sau spre ieșire. Intervievatorul poate discuta cu dumneavoastră despre modul în care a decurs traducerea orală.

2. Principiile esențiale ale traducerii orale în procedura de azil

Trebuie să știți cum să vă comportați în diferitele situații care pot apărea pe parcursul activității dumneavoastră de interpret în cadrul procedurii de azil. Majoritatea autorităților naționale competente în domeniul azilului au standarde deontologice sau coduri de conduită pentru interpreți și, cel mai probabil, vi se va solicita să semnați că le-ați luat la cunoștință înainte de a accepta o misiune. Acestea indică principiile esențiale pe care interpreții trebuie să le respecte în exercitarea atribuțiilor, în sala de interviu și în afara acesteia. Toate principiile menționate în figura 3 sunt considerate esențiale. Nerespectarea oricăruia dintre acestea poate avea consecințe grave în procedura de azil.

Figura 3. Principiile esențiale ale traducerii orale în procedura de azil

Acest capitol vă va ajuta să vă familiarizați cu principiile pe care trebuie să le aplice un interpret în cadrul procedurii de azil și vă va oferi îndrumări privind modul optim de a acționa ca interpret. Mai exact, vi se vor prezenta:

- principiile de bază care vă ghidează activitatea de interpret – profesionalism și integritate, acuratețe și caracter complet, confidențialitate și imparțialitate și neutralitate;
- situațiile dificile cu care vă puteți confrunța în timpul misiunilor și îndrumări despre cum să vă comportați în astfel de situații.

2.1. Profesionalism și integritate

Profesionalismul se referă la modul în care vă îndepliniți sarcinile. Conduita dumneavoastră profesională poate fi demonstrată prin atitudinea și comportamentul dumneavoastră.

A avea o atitudine profesională înseamnă să arătați respect persoanelor implicate atunci când vă îndepliniți sarcinile. De asemenea, înseamnă să separați viața personală de cea profesională și să păstrați detașarea din punct de vedere profesional de tema pe care furnizați traducere orală.

În plus, conduita dumneavoastră profesională va reieși mai ales din comportament. Faptul că sunteți organizat și punctual și sosiți la timp la locul de desfășurare a misiunii sau că informați în timp util autoritatea dacă întârziati sau trebuie să anulați participarea sunt atitudini ale unui interpret profesionist. De asemenea, trebuie să dați dovadă de profesionalism prin gestionarea emoțiilor și printr-un comportament moderat și neutru (de exemplu, evitați să vă manifestați nerăbdarea sau să folosiți expresii care pot fi interpretate drept comunicarea propriilor dumneavoastră opinii, atitudini sau convingeri etc.). În plus, trebuie să luați notițe în mod constant pentru a asigura o traducere orală corectă și completă, să ajungeți în bună formă pentru interviu, pregătit din punct de vedere fizic și psihic și să păstrați o minte receptivă și o atitudine neutră față de solicitant. De asemenea, un interpret profesionist își cunoaște limitele. Fiți conștient de rolul dumneavoastră și de limitele cunoștințelor și ale abilităților dumneavoastră. Asigurați-vă că vă exercitați funcția cât mai bine posibil: cereți o pauză sau refuzați misiunile atunci când, indiferent de motiv, nu vă puteți desfășura activitatea la standardele stabilite.

Integritatea înseamnă să dați dovadă de respect față de toți participanții și să vă comportați într-un mod adecvat, demn și respectuos. Pentru un interpret, integritatea înseamnă respectarea standardelor etice pe care le impune activitatea.

În special, este extrem de important să nu profitați niciodată de poziția dumneavoastră acceptând bani, favoruri sau beneficii în schimbul ajutorului acordat pentru interviu sau pentru alte etape ale procedurii de azil. Orice ofertă în acest sens venită din partea solicitantului trebuie comunicată autorității competente în domeniul azilului sau superiorului dumneavoastră direct.

Pe parcursul activității dumneavoastră de interpret este posibil să vă confrunțați cu încălcări ale codului de conduită de către alți participanți la procedura de azil, cum ar fi alți interpreți, interviuatori, alți membri ai personalului care lucrează cu autoritatea competentă în domeniul azilului sau consilierul juridic al solicitantului. Trebuie să cunoașteți modalitățile de raportare a presupuselor încălcări ale codului de conduită. Autoritatea care v-a încredințat misiunea de interpret vă va îndruma în privința procedurilor de raportare a unor astfel de încălcări.

Situație problematică: sunteți apt pentru traducerea orală?

Este al treilea interviu pe ziua de azi. Ați obosit și vă pierdeți atenția și răbdarea. A trecut mai mult de o oră de când a început interviul și aveți impresia că nu se mai termină.

Ce trebuie să faceți

Când sunteți în această situație, cereți o pauză pentru a vă recăpăta energia înainte de a continua să furnizați traducerea orală. Cereți întotdeauna o pauză dacă vă temeți că vă veți pierde cumpătul sau că ar putea scădea calitatea traducerii din cauza unui interviu care durează mai mult decât vă așteptați.

Situație problematică: gestionarea criticilor

În timpul interviului, solicitantul vă critică (pe dumneavoastră sau traducerea orală).

Ce trebuie să faceți

Păstrați-vă calmul și furnizați traducere orală pentru tot ce relatează solicitantul, inclusiv comentariile și eventualele insulte. Este responsabilitatea intervievatorului să gestioneze această situație. Dacă intervievatorul consideră că lipsa de încredere poate afecta interviul, vă poate solicita să vă retrageți. O astfel de decizie nu are legătură cu performanța dumneavoastră, dar poate fi necesară în interesul bunei desfășurări a interviului.

Situație problematică: acceptarea de cadouri

Solicitantul constată că sunteți de aceeași religie cu el și vă oferă niște dulciuri, pentru că astăzi este o sărbătoare religioasă.

Ce trebuie să faceți

Integritatea presupune să nu acceptați niciun cadou sau beneficiu, nici măcar unul mic sau simbolic, cum ar fi dulciurile. În cazul prezentat, îi puteți mulțumi solicitantului și îi puteți explica cu amabilitate că nu vă este permis să acceptați. Puteți lăsa dulciurile pe masă.

2.2. Acuratețe și caracter complet

Luarea unei decizii corecte cu privire la cererea de protecție internațională și asigurarea posibilității exercitării drepturilor de către solicitant depind în mare măsură de acuratețea traducerii orale. Intervievatorii trebuie să înțeleagă exact ceea ce relatează solicitantul, iar solicitantul trebuie să înțeleagă tot ce îi spune și îl întreabă intervievatorul. Informațiile furnizate de solicitant în cadrul interviurilor reprezintă unul dintre elementele centrale pe baza cărora autoritatea competentă în domeniul azilului va evalua credibilitatea declarațiilor solicitantului. Această evaluare va avea un impact major asupra continuării examinării și, în

cele din urmă, asupra deciziei privind cererea. Prin urmare, este extrem de important ca dumneavoastră, ca interpret, să păstrați întrebările intervievatorului și declarațiile solicitantului cât mai aproape posibil de formularea originală și **să redați integral mesajul original, fără nicio adăugare sau omisiune**. Uneori, o schimbare, chiar și a unui singur cuvânt sau a unei singure date, poate avea un impact asupra cazului solicitantului. Ordinea în care sunt relatate lucrurile, nivelul detaliilor oferite și modul în care sunt relatate sunt factori relevanți. Este posibil să întâmpinați dificultăți în asigurarea unei traduceri orale exacte și complete din cauza complexității misiunii dumneavoastră, dar și din cauza naturii comunicării transculturale (a se vedea secțiunea [3.1.2 Comunicarea transculturală](#)). Se recomandă să țineți intervievatorul la curent cu orice obstacole pe care le întâmpinați în privința traducerii orale (a se vedea secțiunea [3.3.4 Strategii de traducere orală](#)).

Situație problematică: evitarea adăugirilor

Intervievatorul îl întreabă pe solicitant: „Ce mijloc de transport ați folosit pentru a veni astăzi aici?” Furnizați traducerea orală a acestei întrebări, dar observați că solicitantul nu o înțelege. Puteți adăuga: „autobuz, taxi sau tren?”.

Ce trebuie să faceți

Adăugarea de noi elemente din proprie inițiativă nu este o bună practică. În acest caz, intervievatorul trebuie să intervină și să adreseze întrebări suplimentare sau să clarifice situația pentru solicitant.

Situație problematică: traducerea limbajului figurat

Solicitantul vorbește la figurat, folosind o expresie sau un proverb comun în limba sa, dar care nu are un echivalent direct în limba în care furnizați traducerea orală.

Ce trebuie să faceți

Traducerea orală exactă nu înseamnă traducere orală literală. Scopul dumneavoastră este de a transmite mesajul cât mai fidel posibil, nu de a furniza o traducere cuvânt cu cuvânt. Explicați intervievatorului că redați o expresie cu sens figurat și descrieți mesajul prin adăugiri și parafrazăre. În astfel de cazuri, completările și modificările sunt necesare pentru o traducere orală exactă.

Situație problematică: traducerea orală a informațiilor repetate

În timpul interviului, solicitantul repetă de mai multe ori aceleași informații.

Ce trebuie să faceți

Trebuie să furnizați traducere orală pentru tot ce spune solicitantul, inclusiv informațiile repetate. Nu aveți voie să omiteți sau să rezumați declarațiile solicitantului și nu sunteți responsabil pentru ceea ce se spune.

Situație problematică: evitarea omisiunilor

În timpul interviului, solicitantul menționează un detaliu, dar vă cere să nu îl redați.

Ce trebuie să faceți

Furnizați traducere orală integral pentru declarațiile solicitantului, inclusiv pentru faptul că vi s-a solicitat să nu le redați. Interviewatorul va decide apoi cum să trateze informația respectivă și poate alege să-l întrebe pe solicitant despre motivele pentru care nu a dorit ca detaliul respectiv să fie redat prin traducere orală.

2.3. Confidențialitate

Confidențialitatea este un element esențial al procedurii de azil în ansamblu și un principiu central în traducerea orală. Dacă nu se garantează confidențialitatea în cadrul procedurii de azil, nu se poate aștepta ca solicitanții să împărtășească în mod deschis și detaliat amenințările cu care s-au confruntat în țara de origine sau situația lor actuală. Lipsa confidențialității poate pune în pericol solicitantul și familia sau prietenii acestuia, inclusiv pe cei care rămân în țara de origine. Întregul proces de examinare este periclitat atunci când confidențialitatea nu este respectată pe deplin.

Ca interpret, trebuie să tratați confidențial orice informație la care aveți acces în timpul exercitării funcției. Aceasta înseamnă că **nicio informație referitoare la solicitant sau la conținutul interviului nu poate fi discutată în afara interviului**. Nu puteți discuta despre aceasta cu părți externe, cu colegii dumneavoastră sau chiar cu solicitantul, cu membrii familiei sale sau cu consilierul juridic sau tutorele acestuia. Nu trebuie să postați pe rețelele de socializare sau să dați declarații presei cu privire la informații de care luați cunoștință în timpul exercitării funcției. Rețineți că, din motive de protecție a datelor, nu veți avea acces la dosare sau baze de date înainte, în timpul sau ulterior interviului. Obligația dumneavoastră de a respecta confidențialitatea procedurii se extinde dincolo de durata contractului dumneavoastră. Aceasta înseamnă că trebuie să tratați informațiile ca fiind confidențiale chiar și atunci când nu mai lucrați ca interpret.

În același timp, trebuie să luați măsuri de precauție pentru a vă proteja viața privată. În interesul dumneavoastră și al procedurii de azil, este, de asemenea, esențial să vă protejați

datele cu caracter personal. Nu împărtășiți solicitanților, din proprie inițiativă sau la cererea acestora, informații cu caracter personal referitoare la originea sau la istoricul dumneavoastră, la familie, la viața personală sau la locul de reședință al dumneavoastră. Păstrați-vă conturile și activitățile de pe rețelele de socializare în statut privat.

Situație problematică: schimbul de informații cu familia solicitantului

În pauza dintre interviuri sunteți abordat de soțul unei solicitante pentru care ați furnizat traducere orală cu o zi înainte. Vă spune că soția sa este stresată și îngrijorată de interviul de ieri și vă întreabă cum a decurs interviul.

Ce trebuie să faceți

Îi puteți spune că înțelegeți îngrijorarea soției sale, dar că nu aveți voie să împărtășiți nimănui informații despre interviurile pentru care furnizați traducere orală.

Situație problematică: schimbul de informații cu colegii

În pauză, un alt interpret vă întreabă despre interviul la care ați participat: „Nu este această solicitantă sora solicitantului de săptămâna trecută?” Ezitați să răspundeți.

Ce trebuie să faceți

Informațiile pe care le obțineți în procesul de traducere orală trebuie să fie tratate confidențial. Aceasta înseamnă că nu puteți comunica astfel de informații colegului dumneavoastră, chiar dacă lucrați amândoi pentru aceeași autoritate. În acest caz, refuzați să-i răspundeți colegului și spuneți-i că astfel de informații sunt confidențiale și că nu le puteți împărtăși.

2.4. Imparțialitate și neutralitate

Menținerea imparțialității și a neutralității presupune să **nu luați partea nimănui și să nu vă exprimați opiniile personale**, să nu oferiți sugestii sau sfaturi înaintea, în timpul sau ulterior traducerii orale. Este posibil să simțiți o conexiune cu lupta solicitantului sau cu cauza pe care o susține sau, dimpotrivă, să nu vă identificați cu poziția sau cu situația sa. În toate situațiile trebuie să păstrați o poziție neutră față de ceea ce se relatează, fără a permite prejudecăților să afecteze modul în care traduceți.

Prejudecata este favoritismul sau judecata părtinitoare față de un anumit grup pe baza anumitor idei și convingeri. De exemplu, ați putea crede că persoanele din unele culturi sunt mai punctuale decât altele. În mod similar, ați putea crede că persoanele din anumite culturi sunt mai puțin harnice decât altele. Prejudecățile vă pot influența acțiunile chiar dacă nu sunteți conștient de ele.

Un interpret trebuie să fie imparțial și trebuie, de asemenea, să fie considerat imparțial de ceilalți în orice moment, atât ca atitudine, cât și în comportament. Nu trebuie să vă lăsați originea, istoricul, opiniile sau credințele să afecteze modul în care furnizați traducerea orală.

Dacă dumneavoastră credeți că un solicitant nu vă mai consideră neutru sau dacă simțiți că sunteți prea atașat emoțional de un anumit subiect pentru a respecta acest principiu, trebuie să informați interviewerul. Acest lucru este valabil și dacă vă dați seama că ați avut contacte sau relații anterioare cu un solicitant sau cu alte persoane prezente în timpul interviului. În astfel de cazuri se desemnează un nou interpret pentru cazul respectiv.

Situația în care legătura pe care o aveți cu un solicitant vă poate influența activitatea se numește „**conflict de interese**”. Orice părtinire sau conflict de interese real sau perceput poate duce la lipsă de încredere între solicitant și autoritățile competente în domeniul azilului și poate afecta negativ procedura de azil. Trebuie să declarați orice posibile conflicte de interese și să refuzați o misiune dacă identificați astfel de conflicte.

Deoarece vorbiți aceeași limbă, solicitantul vă poate vedea ca pe o persoană care îl va ajuta să răspundă la întrebări sau să obțină o decizie pozitivă. Sau, dimpotrivă, solicitantul poate avea sentimente ostile față de dumneavoastră. Din cauza istoricului dumneavoastră, v-ar putea asocia cu agentul său de persecuție. Comportamentul dumneavoastră trebuie să arate că singurul rol pe care-l îndepliniți este de a vă asigura că poate comunica cu autoritatea competentă în domeniul azilului.

Situație problematică: conflicte de interese

În timpul interviului vă dați seama că solicitantul provine din satul dumneavoastră de origine și că îi cunoașteți familia foarte bine.

Ce trebuie să faceți

Cereți o pauză, explicându-i interviewerului că aveți ceva de comunicat. Informați interviewerul cu privire la legătura exactă pe care o aveți cu familia solicitantului, deoarece acest lucru poate genera un conflict de interese real sau perceput. Interviewerul vă va sfătui cu privire la calea de urmat. Cu toate acestea, dacă considerați că nu puteți fi neutru și imparțial, trebuie să renunțați la misiune.

Situație problematică: vi se cere părerea

După interviu, interviewerul vă întreabă dacă informațiile furnizate de solicitant cu privire la țara sa de origine sunt corecte sau dacă declarațiile solicitantului vi se par credibile.

Ce trebuie să faceți

Îi reamintiți interviewerului că nu îi puteți oferi recomandări sau sfaturi cu privire la acest aspect, deoarece singura dumneavoastră sarcină în calitate de interpret este să furnizați servicii de traducere orală.

Situație problematică: vă depășiți limitele rolului

Furnizați traducere orală pentru un solicitant care, în opinia dumneavoastră, nu spune adevărul, dar interviewerul nu pare să-și dea seama.

Ce trebuie să faceți

Ca interpret, nu evaluați veridicitatea sau credibilitatea informațiilor redade. Sunteți imparțial și nu exprimați opinii personale, judecăți de valoare sau prejudecăți.

Situație problematică: reiterarea neutralității dumneavoastră față de solicitant

Într-o pauză din timpul interviului, solicitantul încearcă să discute cu dumneavoastră despre faptul că aveți aceeași origine etnică și despre problemele cu care se confruntă membrii acestei etnii în țara dumneavoastră de origine.

Ce trebuie să faceți

Îi reamintiți solicitantului că aveți doar sarcina de a furniza traducere orală, că nu puteți purta acest tip de conversație și că nu aveți voie să dezvăluiți informații despre dumneavoastră. Informați interviewerul despre ce s-a întâmplat. Ori de câte ori este posibil, folosiți un spațiu pentru pauze diferit de cel al solicitanților, pentru a evita interacțiunea cu aceștia.

3. Traducerea orală în interviurile pentru azil

Pentru a fi interpret profesionist în cadrul procedurii de azil este nevoie de pregătire, cunoștințe specifice și competențe tehnice și non-tehnice. Principalul dumneavoastră obiectiv ca interpret într-un interviu în cadrul procedurii de azil este să vă asigurați că fiecare participant înțelege tot ce se discută așa cum se discută. Nu uitați că solicitantul are dreptul la o procedură de azil echitabilă și nepărtinitoare. Acest lucru depinde în parte de calitatea traducerii orale furnizată de dumneavoastră. În majoritatea cazurilor, solicitanții au o singură șansă de a participa la un interviu personal pentru a-și motiva cererile în fața autorității decizionale. Astfel, sarcina dumneavoastră de interpret e foarte importantă. Orice deficiență poate avea consecințe grave pentru solicitant.

În acest capitol veți găsi îndrumări despre cum să vă pregătiți pentru un interviu personal și cum să furnizați traducere orală în timpul interviului. În special, acest capitol:

- prezintă câteva considerații esențiale cu privire la dezechilibrul de putere din cadrul interviurilor, specificul și provocările comunicării transculturale și îndrumări pentru a vă familiariza cu terminologia necesară pentru misiunile dumneavoastră;
- explică metodele și tehnicile de traducere orală, în special traducerea orală consecutivă, vorbitul pe rând, luarea de notițe și traducerea la vedere;
- vă îndrumă cu privire la aspectele tehnice ale traducerii orale în timpul interviurilor în persoană și la distanță;
- vă prezintă situații dificile cu care vă puteți confrunta în timpul misiunilor și îndrumări despre cum să vă comportați în astfel de situații.

3.1. Comunicare și limbă

3.1.1. Dezechilibrul de putere

Autoritatea competentă în domeniul azilului este împuternicită să ia o decizie cu privire la cererea de protecție internațională depusă de un solicitant. În cadrul procedurii de azil, intervievatorul, dumneavoastră ca interpret și orice persoană însoțitoare sunteți prezenți în calitate de profesioniști care își exercită atribuțiile. Cu toate acestea, solicitantul este prezent într-o calitate extrem de personală, discutând despre experiențe, credințe și convingeri personale în timpul interviului, al cărui rezultat îi va influența semnificativ viitorul.

Prin urmare, există un **dezechilibru de putere** în contextul azilului.

- **Intervievatorul** are – sau este perceput de către solicitant ca având – puterea de a decide asupra rezultatului cererii sau cel puțin o influență puternică asupra rezultatului. Intervievatorul conduce interviul, decide când începe și când se încheie discuția și orientează direcția interviului, hotărând ce întrebări vor fi adresate și ce teme se vor discuta.

- Dumneavoastră, în calitate de **interpret**, puteți fi perceput de solicitant ca făcând parte din autoritatea competentă în domeniul azilului. Fiind singura persoană din sală care nu se confruntă cu o barieră lingvistică, puteți fi perceput ca având puterea de a reține, de a denatura sau de a adăuga informații.
- **Solicitantul**, la rândul său, nu are (sau consideră că nu are) nicio putere sau că are o putere redusă în cadrul interviului, deși soarta sa depinde de rezultatul acestuia. Solicitantul depinde în principal de intervievator, care gestionează interviul, și de dumneavoastră, care traduceți mesajele.

Ca interpret, trebuie să fiți conștient de aceste **dezechilibre (percepute) de putere**. Mai mult decât atât, comportamentul dumneavoastră nu trebuie să le scoată în evidență. Aceste dezechilibre de putere nu pot fi evitate, dar dumneavoastră și celelalte părți le puteți atenua. Conștientizarea lor vă va permite să înțelegeți situația interviului din perspectiva solicitantului. Întreg ajutorul oferit în ghidul de față, în special în următoarele secțiuni ale acestui capitol și în capitolul [4 Traducerea orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă](#), a fost elaborat pe baza acestor considerații. Dacă acționați în consecință, veți reduce la minimum riscul ca dezechilibrul de putere să afecteze negativ cazul unui solicitant de azil.

3.1.2. Comunicarea transculturală

Dacă nu este realizată în mod corespunzător, traducerea orală **riscă să denatureze** mesajul transmis. Riscul crește atunci când participanții la interviul pentru azil provin din medii diferite.

Comunicarea poate fi afectată de diverși factori. Aceștia includ genul, studiile și istoricul cultural, social, religios, politic și etnic al unei persoane și diverse alte aspecte ale contextului în care aceasta a crescut și a trăit. Acești factori afectează modul în care oamenii transmit și înțeleg **mesajele verbale și nonverbale**, adesea inconștient. De exemplu, o persoană poate fi mai directă în comunicare decât altele sau nivelul de formalitate al limbajului folosit poate să difere în funcție de istoricul unei persoane. De asemenea, limbajul nonverbal poate varia semnificativ și poate fi înțeles greșit foarte ușor de interlocutori din medii diferite. În cadrul procedurii de azil, intervievatorul și solicitantul provin cel mai probabil din medii diferite. De asemenea, istoricul dumneavoastră va diferi, într-o măsură mai mică sau mai mare, de al celorlalți participanți. Toți acești factori pot crea bariere de comunicare și pot genera neînțelegeri.

Când furnizați servicii de traducere orală trebuie să luați în considerare toți factorii și să vă asigurați că redați nu numai cuvintele, așa cum sunt ele formulate, ci și semnificația completă care reiese din istoricul și din experiența persoanei. Secțiunile următoare din capitolul [3 Traducerea orală în interviurile pentru azil](#) și din capitolul [4 Traducerea orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă](#) din acest ghid descriu tehnici care vă vor ajuta să realizați acest lucru în modul cel mai eficient posibil. Este important să informați intervievatorul atunci când vă dați seama că dificultățile în comunicarea transculturală afectează interviul. Acest lucru va consolida încrederea intervievatorului în activitatea dumneavoastră și va permite tuturor participanților să reducă la minimum riscul unor consecințe negative pentru procedura de azil. Intervievatorul trebuie apoi să decidă cum să acționeze pe baza informațiilor pe care i le furnizați.

Situație problematică: comunicarea transculturală

În timpul interviului solicitantul face referire la „fratele” său când povestește un eveniment din viața sa. Sunteți conștient că, în contextul din care provine solicitantul, termenul „frate” poate fi folosit pentru a descrie nu doar un frate sau o soră, ci și, într-un sens mai larg, un prieten apropiat.

Ce trebuie să faceți

Furnizați traducerea orală a ceea ce a spus solicitantul folosind formularea exactă și, după ce ați terminat, informați intervievatorul că doriți să faceți observații cu privire la un termen folosit de solicitant. Apoi îi explicați intervievatorului cele două sensuri în care cuvântul „frate” poate fi folosit în contextul solicitantului.

3.1.3. Terminologia

Pentru a fi interpret profesionist în cadrul procedurii de azil, trebuie să vă **actualizați permanent** cunoștințele și să vă dezvoltați competențele profesionale de traducere orală, inclusiv cunoștințele aprofundate privind **limba sursă** și **limba țintă** (pentru definițiile limbilor „sursă” și „țintă”, a se vedea secțiunea [3.3.1 Traducerea orală consecutivă](#)).

De asemenea, trebuie să cunoașteți **terminologia** relevantă pentru azil și contextul țărilor de origine ale solicitanților, precum și cazurile pentru care vi se poate solicita să furnizați traducere orală. În acest scop, este util să consultați, în mod regulat și în funcție de necesități, surse precum rapoarte de țară ⁽⁴⁰⁾ și articole de presă pentru a vă familiariza cu terminologia referitoare la aspectele politice, geografice și culturale relevante ale țărilor de origine ale solicitanților ⁽⁴¹⁾. Vă puteți axa pe terminologia esențială referitoare la aspectele care vor fi probabil discutate în timpul interviurilor, cum ar fi organizarea administrativă a țării, principalele orașe și regiuni, denumirile organismelor de aplicare a legii, acronimele utilizate în mod obișnuit, sistemul politic, denumirile și acronimele partidelor politice, personalitățile politice sau religioase importante, denumirile grupurilor etnice și ale triburilor și practicile culturale.

Vă sfătuim să utilizați **glosare** pentru a vă ajuta la traducerea terminologiei tehnice sau specifice. În funcție de contextul național, glosarele pot fi furnizate de autorități. De asemenea, vă puteți crea propriile glosare notând cuvintele pe care le întâlniți în timpul interviurilor, împreună cu traducerea lor și organizându-le în funcție de temă. Creați glosare care sunt relevante pentru diferite tipuri de cereri de azil, cum ar fi glosare privind gradele militare, termenii religioși și terminologia relevantă pentru orientarea sexuală, identitatea de gen, exprimarea de gen și caracteristicile sexuale și citiți-le înainte de misiune.

Ca regulă generală, trebuie să **vă cunoașteți propriile competențe** și limitări când acceptați o misiune. Fiecare interviu este diferit, iar unele pot necesita competențe specifice. Dacă vi se oferă în prealabil anumite informații cu privire la cazul pentru care trebuie să furnizați servicii de traducere orală, de exemplu, printr-o scurtă informare din partea intervievatorului, veți

⁽⁴⁰⁾ Practicienii din domeniul azilului fac adesea trimitere la informațiile privind țara de origine (ITO). Există baze de date și portaluri referitoare la ITO accesibile publicului, precum [Portalul EUAA privind ITO](#) și [Refworld](#).

⁽⁴¹⁾ De asemenea, puteți consulta și descărca [colecția EUAA de terminologie privind azilul și primirea](#).

putea să evaluați ce competențe specifice ar putea fi necesare (de exemplu, dacă sunteți informat că veți furniza traducere orală pentru un copil, veți ști că trebuie să aveți competențe de traducere orală pentru copii). Acceptați numai sarcini pentru care puteți garanta calitatea necesară și nu uitați că refuzarea unei misiuni pentru care nu puteți garanta o traducere de înaltă calitate este semn de profesionalism.

3.2. Înainte de interviu

Este important să fiți bine pregătit pentru misiuni.

Codul dumneavoastră **vestimentar** este „cartea de vizită” când veți intra în sala de interviu. Îmbrăcați-vă într-un mod profesional și adecvat. Ceea ce este considerat profesional și adecvat poate varia în funcție de contextul specific în care vă desfășurați activitatea. Cu toate acestea, o ținută de birou relaxată este de obicei considerată adecvată. Trebuie să evitați în orice moment să purtați haine care seamănă cu uniformele autorităților de aplicare a legii sau cele militare sau care fac referire la autoritățile de aplicare a legii, la armată sau la o anumită ideologie politică. În ceea ce privește simbolurile religioase, există practici diferite în țări diferite. Cu toate acestea, trebuie să fiți conștient de faptul că hainele și simbolurile pot avea un impact asupra solicitantului. Dacă vi se oferă un ecuson de interpret, purtați-l la loc vizibil.

Înainte de începerea interviului, este posibil să primiți o **informare** cu privire la principalele aspecte ale cazului, cum ar fi motivul pentru care solicitantul a fugit din țara sa și posibilele vulnerabilități. Ajungeți la interviu cu suficient timp înainte, ca să aveți timp pentru ședința de informare și folosiți informațiile primite pentru a vă asigura că sunteți pregătit tehnic și psihic pentru interviu. De exemplu, puteți revizui termenii tehnici care pot apărea în timpul interviului sau vă puteți pregăti psihic pentru un interviu deosebit de lung sau pentru subiecte delicate sau traumatizante (a se vedea capitolul [5 Aveți grijă de starea de bine proprie](#)).

Sosirea la interviu cu **toate materialele** și instrumentele de care ați putea avea nevoie pentru a furniza fără probleme traducerea orală este semn de profesionalism. Acestea pot fi: pix și hârtie sau o tabletă, glosare, un dicționar – în cazul în care trebuie să redați un cuvânt rar sau tehnic sau unul pe care nu îl cunoașteți – și, dacă este cazul, un convertor de calendar digital și tabele de transliterare sau îndrumări. Verificați întotdeauna dacă vi se permite să aduceți aceste instrumente și dispozitive cu dumneavoastră în sala de interviu și să le utilizați în timpul traducerii orale. Dacă nu vi se permite să luați cu dumneavoastră echipamente electronice, puteți utiliza o versiune tipărită. Gândiți-vă să folosiți semne de pagină și evidențiatore pentru text, care să vă ajute să utilizați rapid aceste instrumente.

În funcție de cerințele autorității, lăsați-vă telefonul mobil în afara sălii de ședințe, închideți-l sau setați-l pe modul silențios.

3.3. În timpul interviului

Traducerea orală consecutivă a declarațiilor orale și traducerea la vedere a textelor scrise sunt cele două metode pe care le veți utiliza pentru a realiza traducerea orală în timpul unui interviu pentru azil. Comportamentul și abordarea dumneavoastră în timpul traducerii trebuie să fie în conformitate cu principiile ilustrate în capitolul [2 Principiile esențiale ale traducerii orale în](#)

[procedura de azil](#) și trebuie să vă asigurați că tot ce spun toți participanții este tradus cu acuratețe.

3.3.1. Traducerea orală consecutivă

Traducerea orală consecutivă

Participanții vorbesc pe rând și lasă timp interpretului să furnizeze traducerea orală a mesajului.

În traducerea orală consecutivă veți asculta mai întâi mesajul în limba sursă și apoi, când vorbitorul face o pauză, veți furniza traducerea orală a acestuia în limba țintă.

Limba sursă

Limba vorbitorului – adică limba originală în care este emis mesajul.

Limba țintă

Limba în care este redat mesajul de către interpret – adică limba destinatarului mesajului.

Traducerea orală consecutivă poate fi de scurtă sau de lungă durată. Traducerea orală consecutivă de scurtă durată implică în mod normal traducerea imediată a una sau două fraze, în timp ce traducerea orală consecutivă de lungă durată implică traducerea mai multor fraze. În ambele metode, trebuie să ascultați cu atenție, să aveți grijă la detalii și să luați notițe (a se vedea secțiunea [3.3.3 Consemnarea de notițe](#)).

În procedura de azil este recomandabil să se utilizeze traducerea orală **consecutivă de scurtă durată** pentru a se asigura acuratețea și caracterul complet ale acesteia.

Traducerea orală consecutivă de scurtă durată vă ajută, ca interpret, să rețineți mai ușor toate detaliile și, prin urmare, să asigurați o traducere orală adecvată. Traducerea unor segmente mai mici prin traducere consecutivă de scurtă durată va facilita redarea tuturor detaliilor relatării solicitantului, inclusiv nume, locuri, referințe temporale și relatări detaliate ale evenimentelor.

Traducerea orală consecutivă de scurtă durată presupune **să se vorbească pe rând**, cu alternanțe mai frecvente. Poate fi dificil să găsiți un ritm natural în traducerea orală consecutivă de scurtă durată și să identificați cu ușurință momentul în care puteți furniza traducerea orală. Alternarea exprimării necesită metode potrivite și practică. Chiar dacă interpretul are

experiență, este posibil ca solicitantul să vorbească pentru prima dată prin intermediul unui interpret, ceea ce ar putea crea o problemă.

Deși este important să acordați atenție intonației și limbajului corporal al solicitantului și să îi urmați ritmul firesc al vorbirii și pauzele, este esențial ca alternarea exprimării să aibă loc cu o frecvență care să vă permită să furnizați traducerea orală fără a pierde nicio informație sau detaliu. Interviewatorul trebuie să informeze solicitantul, la începutul discuției, cu privire la alternarea exprimării. În acest moment, puteți conveni asupra unui mic semn sau gest prin care doriți să atrageți atenția solicitantului să facă o pauză pentru a vă permite să furnizați traducerea orală. Dacă solicitantul nu respectă regulile privind alternarea exprimării în timpul interviului, puteți solicita interviewatorului să i le explice din nou. În mod similar, puteți cere interviewatorului să facă o pauză dacă vă este greu să vă amintiți și să redați mesajul său în detaliu. Dacă sunteți într-o situație în care trebuie să furnizați traducerea orală a unor mesaje mai lungi, trebuie să luați notițe cuprinzătoare, astfel încât niciun detaliu să nu fie omis sau distorsionat. Această situație este dificilă și necesită multă atenție din partea dumneavoastră. Vă puteți exersa abilitățile de traducere orală consecutivă folosind resursele prezentate în continuare.

Exersați-vă abilitățile de traducere orală consecutivă

Un instrument util pentru exersarea traducerii consecutive este [Colecția de discursuri](#) a Direcției Generale Interpretare a Comisiei Europene.

Colecția de discursuri este un instrument de *e-learning*. Conține înregistrări video ale unor discursuri reale și adaptate în scop educațional pentru a permite interpreților și persoanelor care studiază traducerea orală să-și exerseze și să-și îmbunătățească abilitățile în acest domeniu.

Exersați-vă memoria și traducerea orală consecutivă de scurtă durată

Exercițiile prezentate în continuare vă pot pregăti mintea pentru a reține mai bine ceea ce relatează un vorbitor ⁽⁴²⁾.

Opțiunea 1

Alegeți un text. Citiți-l frază cu frază. Repetați fiecare frază fără să vă uitați la text. În etapa următoare puteți face același lucru, dar traduceți oral textul în loc să îl repetați în aceeași limbă.

Opțiunea 2

Rugați pe altcineva să vă citească un text scurt sau ascultați un vorbitor la televizor, pe internet sau într-un *podcast*. Rugați vorbitorul să se oprească sau întrerupeți înregistrarea audio la fiecare două fraze. Încercați să repetați exact ce a spus vorbitorul. În etapa următoare puteți face același lucru, dar traduceți oral textul în loc să îl repetați în aceeași limbă.

(42) Găsiți mai multe exerciții pe [site-ul Language Connections](#).

Situație problematică: gestionarea întreruperilor

Intervievatorul nu se poartă așa cum trebuie: vă întrerupe și nu vă lasă să terminați traducerea orală a tuturor declarațiilor solicitantului.

Ce trebuie să faceți

Întreruperile în timpul traducerii orale vă pot face să pierdeți șirul, ceea ce poate avea un impact negativ asupra procesului. În plus, nu este în interesul intervievatorului să aibă informații incomplete în raportul privind interviul. Trebuie să informați intervievatorul că întreruperile fac ca furnizarea traducerii orale a interviului să fie dificilă.

3.3.2. Traducerea la vedere

Traducerea la vedere

Interpretul traduce oral un document scris din limba sursă în limba țintă.

Când efectuați o traducere la vedere, citiți în tăcere un text scris în limba sursă și îl traduceți oral în limba țintă.

Ca interpret în cadrul procedurii de azil, vi se poate solicita să **traduceți cu voce tare** diverse documente. Cele mai frecvente sunt documentele de identificare, cum ar fi pașapoarte, permise de conducere, cărți de identitate naționale și certificate de naștere. De asemenea, vi se poate solicita să traduceți la vedere scrisori personale scrise de mână, articole de ziar, rapoarte medicale sau ale poliției și alte documente juridice.

Pentru a traduce cât mai corect și mai exact posibil și în funcție de lungimea și complexitatea documentului, poate fi mai bine să cereți intervievatorului o pauză pentru a analiza documentul în ansamblu ca să înțelegeți contextul, structura generală și scopul acestuia și/sau pentru a rezolva în avans unele probleme de traducere. Dacă anumite cuvinte sunt ilizibile, informați intervievatorul.

Urmați instrucțiunile intervievatorului cu privire la ce trebuie tradus din document. Dacă intervievatorul nu face nicio precizare, realizați o traducere completă. În caz contrar, vi se poate cere să faceți un rezumat al conținutului documentului sau să traduceți doar unele părți. În aceste cazuri, veți traduce conținutul principal sau doar părțile specifice solicitate, dar puteți, de asemenea, să evidențiați elementele semnificative, cum ar fi emitențul documentului, locul emiterii, precum și datele și alte nume menționate în document.

Înainte ca intervievatorul să încheie interviul, în funcție de practica națională, vi se poate cere să **citiți** solicitantului **raportul sau transcrierea** interviului. Este important să traduceți la vedere transcrierea așa cum este, nu pe baza a ceea ce vă amintiți că a spus solicitantul. Dacă vă dați

seama că unele elemente au fost înțelese greșit de intervievator și au fost transcrise greșit, tot trebuie să citiți solicitantului transcrierea așa cum este redactată.

Situație problematică: greșeli în raportul privind interviul

Când citiți cu voce tare raportul privind interviul vă dați seama că una sau mai multe informații nu corespund cu ceea ce ați redat prin traducere orală. Solicitantul nu semnalează problema.

Ce trebuie să faceți

Cereți o pauză și semnați intervievatorului că ați observat o discrepanță între ce ați redat prin traducere orală și raportul privind interviul.

Exersați-vă abilitățile de traducere la vedere

Traduceți oral un text scurt.

Prima dată când faceți acest exercițiu, începeți prin a căuta predicătele și subiectele din text și evidențiați-le, apoi traduceți textul. După ce vă familiarizați cu această tehnică traduceți direct la vedere, fără evidențiere.

Exersați până când reușiți să traduceți la o viteză normală a vorbirii. Trebuie să urmăriți să produceți o traducere inteligibilă și exactă a textului.

Când faceți acest exercițiu începeți cu texte simple, care utilizează un vocabular cu care sunteți familiarizat. Apoi puteți trece la texte mai complexe, cu vocabular tehnic.

3.3.3. Consemnarea de notițe

Când furnizați servicii de traducere orală într-un interviu personal, înainte de a traduce în limba țintă, trebuie să **luați notițe pentru a vă ajuta să vă amintiți ce spune vorbitorul**. Acuratețea și caracterul complet sunt deosebit de importante în interviul personal (a se vedea secțiunea [2.2 Acuratețe și caracter complet](#)). Consemnarea de notițe în timpul traducerii orale nu înseamnă să scrieți tot ce se relatează, ci, mai degrabă să surprindeți elementele principale care vă vor ajuta să vă amintiți declarațiile vorbitorului și să le redați complet și exact.

Consemnarea de notițe este o tehnică pentru care contează studiul și care are nevoie de mult exercițiu. De asemenea, va fi necesară o anumită flexibilitate sau ajustări ale procesului, în funcție de circumstanțe și de ceea ce funcționează cel mai bine pentru dumneavoastră. De exemplu, puteți alege limba în care să luați notițe și să utilizați simboluri. Iată câteva **sfaturi utile** ⁽⁴³⁾:

- desenați simboluri în loc de cuvinte;
- utilizați abrevieri;

⁽⁴³⁾ UNHCR Austria, [Handbook for Interpreters in Asylum Procedures](#) (Manual pentru interpreți în cadrul procedurilor de azil), Viena, 2022. A se vedea și modulul de formare al EUAA privind [traducerea orală în contextul azilului](#).

- folosiți cuvinte sau expresii pentru a realiza conexiuni între idei din locuri diferite;
- folosiți simboluri sau diverse semne pentru a sublinia, a confirma sau a nega: de exemplu, folosiți un text tăiat cu o linie pentru a indica „nu” sau sublinierea pentru a evidenția o idee;
- utilizați simboluri sau semne pentru a nota timpurile și verbele modale;
- trasați o linie cu săgeată de la un paragraf notat anterior până la punctul în care ați ajuns pentru a evita să notați același lucru de două ori pe aceeași pagină;
- utilizați simboluri sau abrevieri specifice pentru a indica legăturile dintre acțiuni sau evenimente;
- organizați-vă notițele în mod structurat pe pagină.

Exemplu de consemnare de notițe

Declarația solicitantului

Am sosit în Austria cu avionul la 3 aprilie 2023.

Elemente principale

Cine (subiect)
Ce a făcut (predicat)
Unde/când/cum

Notițele interpretului

Eu → t
AT
03/04/23
avion

Exersați consemnarea de notițe

Rugați pe cineva să vă citească un text sau să vă povestească ceva sau ascultați un vorbitor la televizor, pe internet sau într-un *podcast*. Luați notițe în timp ce acesta vorbește. Faceți pauză la fiecare două fraze. Încercați să repetați exact ce a spus vorbitorul.

Analizați rezultatul. Ați omis ceva? Ați schimbat ceva? Încercați să găsiți motivele pentru eventualele erori, astfel încât să știți la ce să fiți atent.

Când sunteți pregătit, încercați din nou exercițiul și redați prin traducere orală în limba țintă ce a spus vorbitorul ⁽⁴⁴⁾.

3.3.4. Strategii de traducere orală

În secțiunea următoare veți găsi îndrumări despre **cum să vă îndepliniți sarcinile în timpul interviului**, cum să puneți în practică competențele tehnice și non-tehnice necesare pentru a asigura o traducere orală exactă și de înaltă calitate și cum să manifestați comportamentul așteptat de la dumneavoastră în sala de interviu. Listele sunt neexhaustive și nu includ toate circumstanțele care pot apărea în activitatea de traducere orală. Cu toate acestea, pot servi drept ghid și vă pot ajuta să vă amintiți de rolul dumneavoastră în timpul activității de traducere orală.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea [manualul pentru interpreți](#) al Comisiei pentru imigrație și refugiați din Canada.

Îndrumările se aplică din momentul în care vă întâlniți cu solicitantul – de exemplu, atunci când intervievatorul vă conduce (pe dumneavoastră și pe solicitant) în sala de interviu – până la încheierea interviului. Cerințele de bază pentru o bună traducere orală sunt următoarele:

- toți participanții se pot auzi clar între ei;
- înțelegeți limba și dialectul vorbit de toți participanții;
- toți participanții vă înțeleg.

(a) Verificarea înțelegerii

Partea introductivă a interviului este un punct important, deoarece vă permite să vă asigurați că sunt întrunite toate condițiile necesare.

- Asigurați-vă că solicitantul și intervievatorul vă **înțeleg pe deplin** și că dumneavoastră îi înțelegeți pe deplin. Informați imediat intervievatorul dacă, din orice motiv, nu este așa.
- De asemenea, trebuie să vă asigurați că vă puteți **auzi și vedea bine unii pe alții**. Verificați dacă dispunerea locurilor vă permite să îi vedeți și auziți atât pe solicitant, cât și pe intervievator. Dacă factori precum zgomotul sau tonul vocii interlocutorului vă împiedică să auziți pe deplin ce se spune, trebuie să comunicați acest lucru intervievatorului cât mai curând posibil, astfel încât problema să poată fi rezolvată. Vorbiți clar și la o viteză adecvată. Asigurați-vă că ritmul dumneavoastră de vorbire permite intervievatorului să tasteze sau să consemneze ceea ce redați prin traducere orală.

Situație problematică: înțelegerea limbii solicitantului

La începutul interviului vă dați seama că solicitantul vorbește un dialect care nu vă este foarte cunoscut.

Ce trebuie să faceți

Informați imediat intervievatorul că nu înțelegeți în totalitate dialectul și că nu puteți asigura o traducere orală exactă.

Situație problematică: auzirea solicitantului și a intervievatorului

Lângă fereastră se desfășoară lucrări de construcții și nu puteți auzi bine ce se discută.

Ce trebuie să faceți

Comunicați-i intervievatorului că, din cauza zgomotului, nu auziți bine ce se relatează. În plus, fiți transparent și redați prin traducere orală și solicitantului ceea ce i-ați comunicat intervievatorului.

(b) Asigurarea acurateții, preciziei și a caracterului complet

Acuratețea, precizia și caracterul complet sunt esențiale pentru traducerea orală corectă în timpul unui interviu pentru azil.

- Efectuați întotdeauna traducerea orală folosind **același subiect sau pronume** folosit de vorbitor. De exemplu, când solicitantul spune „am plecat”, veți traduce „am plecat”, adică vorbind tot la persoana întâi.
- Dacă este cazul, adoptați **genul gramatical** al substantivelor, al adjectivelor sau al verbelor utilizate de solicitant când vă referiți la persoane. Dacă limba sursă sau limba țintă nu are aceleași genuri gramaticale (de exemplu, dacă o limbă nu are genurile feminin și masculin sau nu are genul neutru) și, prin urmare, nu puteți traduce complet și exact, informați-l pe intervievator. Intervievatorul trebuie să convină asupra modului în care se va continua în cazul traducerii orale. De exemplu, dacă solicitantul vorbește despre o persoană și spune „a venit la mine acasă”, iar limba țintă nu are gen neutru, ca interpret trebuie să alegeți în cunoștință de cauză dacă să spuneți „el” sau „ea” „a venit la mine acasă”. Intervievatorul trebuie să fie informat cu privire la această alegere și să decidă cum să procedeze.
- **Redați prin traducere orală tot ce au spus participanții cât mai fidel posibil** față de formularea originală, **fără să adăugați sau să omiteți** nimic și **fără să modificați** conținutul.
 - Traduceți oral tot ce spune solicitantul în timpul interviului, chiar dacă nu este un răspuns la o întrebare a intervievatorului sau dacă solicitantul vi se adresează direct. În plus, redați prin traducere orală orice repetiții, orice afirmații, chiar dacă sunt aparent inexacte sau irelevante, neclare sau ilogice și orice afirmații neprietenoase, vulgare sau ofensatoare. Nu sunteți responsabil pentru conținutul relatării vorbitorului.
 - Traduceți oral corect și complet întrebările adresate de intervievator. Modul în care se adresează o întrebare influențează răspunsul și există motive pentru care intervievatorul alege o anumită formulare sau un anumit tip de întrebare (a se vedea secțiunea [1.4 Etapele interviului personal](#)). De exemplu, când intervievatorul adresează o întrebare deschisă, trebuie să o traduceți așa cum este adresată. Nu trebuie să adăugați nimic, cum ar fi opțiuni de răspunsuri, chiar dacă, în opinia dumneavoastră, aceasta ar putea clarifica întrebarea pentru solicitant.
 - Dacă intervievatorul adresează aceleași întrebări sau întrebări similare de mai multe ori, continuați să traduceți oral corect și complet.
 - Dacă ceva nu poate fi redat literal prin traducere orală în limba țintă, de exemplu, un proverb sau o expresie, descrieți fragmentul și informați participanții că ați oferit o descriere.
 - Dacă trebuie să verificați dacă ați înțeles corect sau doriți ca unul dintre participanți să repete ceva pentru a asigura o traducere orală corectă, comunicați acest lucru. Dacă trebuie să verificați din nou anumite aspecte cu solicitantul, informați intervievatorul, deoarece acesta trebuie să fie la curent cu toate interacțiunile cu solicitantul.
 - Traduceți oral întotdeauna conversațiile secundare și dialogurile dintre intervievator și celelalte persoane prezente la interviu, de exemplu, consilierii juridici. Trebuie să

- redați aceste conversații prin traducere orală pentru solicitant, astfel încât acesta să nu fie exclus.
- Pentru a garanta transparența față de toți participanții, asigurați-vă că toată lumea este informată de fiecare dată când spuneți ceva care nu este strict o traducere orală a cuvintelor unui participant. Aceasta se aplică, de exemplu, situației în care vă corectați dacă ați făcut o greșeală în timpul redării prin traducere orală.
 - Când doriți să spuneți ceva din proprie inițiativă, de exemplu, că aveți nevoie de o pauză, spuneți: „interpretul are nevoie de o pauză” și traduceți acest lucru.
- Redați cât mai fidel posibil modul de vorbire al fiecărui participant. Aceasta înseamnă că trebuie să **reproduceți registrul** (alegerea cuvintelor, structura frazelor etc.) în care se exprimă participanții. De exemplu, dacă aceștia folosesc un limbaj foarte simplu, trebuie să procedați și dumneavoastră la fel. Dacă, dimpotrivă, folosesc un limbaj complex sau tehnic, trebuie să procedați la fel atunci când traduceți oral. Aceasta înseamnă, de asemenea, că nu trebuie să încercați să clarificați sau să înfrumusețați structura propozițiilor folosite de participanți.
 - **Reproduceți mesajele în aceeași ordine** în care au fost generate de solicitant și de intervievator. Nu uitați că și ordinea în care solicitantul descrie sau povestește ceva poate fi importantă.
 - În funcție de limba din care traduceți oral vi se poate solicita să clarificați transcrierea (sau transliterarea) numelor dintr-un alfabet diferit. Dacă sunt disponibile și autorizate în contextul național, consultați **tabelele de transliterare** sau îndrumările. În cazul în care astfel de instrumente sau îndrumări nu sunt disponibile, trebuie să acordați atenția cuvenită transliterării, deoarece transliterarea numelor dintr-o limbă în alta poate varia și pot exista mai multe moduri de a translitera un anumit nume. Informați-l pe intervievator dacă întâlniți o astfel de situație.
 - În funcție de practica din cadrul autorității naționale, vi se poate solicita să **converteți datele** între diferite calendare. Dacă este permis, trebuie utilizat un convertor de calendar digital. Notați întotdeauna ambele date, în conformitate cu ambele calendare relevante. Pentru a reduce riscul de confuzie și neînțelegere în timpul interviului, de comun acord cu intervievatorul, puteți cere solicitantului să precizeze la ce calendar se referă atunci când menționează o dată sau un an.

Situație problematică: abordarea unei probleme de înțelegere

În timpul interviului există anumite părți din declarațiile solicitantului pe care nu le-ați înțeles clar. Cu toate acestea, înțelegeți sensul general al declarațiilor.

Ce trebuie să faceți

Când nu înțelegeți ceva, trebuie să informați intervievatorul și să îl anunțați că trebuie să îi cereți solicitantului să repete sau să-și clarifice declarațiile pentru a înțelege tot ceea ce urmează să traduceți oral. Solicitarea de clarificări este un semn distinctiv al profesionalismului, nu al lipsei de competență.

Situație problematică: gestionarea termenilor ambigui

Solicitantul folosește un cuvânt care are mai multe sensuri. Nu este clar din context ce spune solicitantul.

Ce trebuie să faceți

Comunicați-i intervievatorului că nu puteți să furnizați traducerea orală deoarece solicitantul folosește un cuvânt cu mai multe sensuri. Solicitați-i intervievatorului permisiunea de a verifica sensul relevant cu solicitantul.

Situație problematică: conversații secundare

Solicitantul și consilierul său juridic poartă o conversație secundară în timpul interviului, pe care nu o puteți traduce pe deplin.

Ce trebuie să faceți

Puteți aștepta ca intervievatorul să intervină. Puteți, de asemenea, să ridicați mâna pentru a interveni și să cereți cu amabilitate ca persoanele să vorbească pe rând. Traduceți oral acest lucru pentru toți participanții.

(c) Respectarea limitelor traducerii orale

Când furnizați servicii de traducere orală în cadrul unui interviu trebuie să vă asigurați că vă respectați rolul, astfel încât responsabilitățile fiecăruia să fie bine înțelese de solicitant.

- **Limitați-vă intervențiile la traducere orală.** Intervievatorul este responsabil de interviu și, ca interpret, nu trebuie să interveniți fără permisiunea sa. Nu uitați că fiecare intervievator are propriul plan cu privire la modul de desfășurare a interviului, iar acesta poate diferi de la un intervievator la altul sau de la un caz la altul. Sarcina dumneavoastră este să vă concentrați pe furnizarea unei traduceri orale corecte și exacte.
- **Rămâneți la limba și dialectul pentru care a fost solicitat serviciul dumneavoastră.** Informați intervievatorul dacă solicitantul vorbește, în orice moment al interviului, în altă limbă sau în alt dialect decât cea/cel în care vi s-a solicitat să furnizați traducere orală și în care ar fi trebuit să se desfășoare interviul.
- **Nu oferiți niciodată sprijin, opinii personale sau sfaturi niciunui dintre participanți, în special în ceea ce privește examinarea cererii.** De exemplu, nu răspundeți la întrebări privind situația din țara de origine și nu judecați credibilitatea declarațiilor solicitantului, chiar dacă vi se solicită acest lucru. Este posibil ca solicitantul să vă pună întrebări cu privire la originea, etnia sau religia dumneavoastră. Nu răspundeți la astfel de întrebări și informați imediat intervievatorul.

Situație problematică: solicitantul vă cere ajutorul

În timpul interviului intervievatorul îl întreabă pe solicitant când a început războiul în țara sa. Solicitantul nu își amintește data și vă cere ajutorul.

Ce trebuie să faceți

Nu răspundeți solicitantului. Redați prin traducere orală întrebarea solicitantului pentru intervievator. Intervievatorul îi va explica solicitantului că nu puteți răspunde la această întrebare sau la întrebări similare.

(d) Menținerea unei atitudini atente și respectuoase

Asigurarea unei traduceri orale de înaltă calitate în timpul unui interviu pentru azil necesită, de asemenea, anumite competențe non-tehnice, cum ar fi capacitatea de a adopta o atitudine atentă, respectuoasă și receptivă.

Ascultați cu atenție toți participanții în timpul interviului. Aceasta înseamnă să acordați toată atenția aspectelor discutate și să faceți un efort conștient pentru a reține informațiile. Acordați atenție indicilor nonverbale din exprimarea participanților, precum și expresiilor și modurilor de comunicare specifice culturii. Astfel veți putea înțelege și reda mai bine prin traducere orală declarațiile lor. În acest scop, priviți spre vorbitor atunci când ascultați.

Situație problematică: atenție la comunicarea nonverbală

Traduceți oral pentru un solicitant de sex opus. În cultura dumneavoastră și a sa, nu este adecvat să îl priviți direct în ochi.

Ce trebuie să faceți

Priviți în continuare spre solicitant, dar nu direct în ochi, pentru a detecta comunicarea nonverbală.

De asemenea, comportamentul dumneavoastră trebuie să contribuie la crearea unei atmosfere de încredere pentru solicitant.

- **Tratați cu respect toți solicitanții** și comunicați cu diplomatie cu ei în timpul interviurilor, în special cu cei aflați într-o situație vulnerabilă (pentru mai multe detalii, a se vedea capitolul [4 Traducerea orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă](#)).
- Uneori, este posibil să aveți de-a face cu solicitanți agresivi sau lipsiți de respect. Solicitanții își pot exprima, de exemplu, furia față de caracterul interviului sau față de anumite întrebări adresate. Dacă se întâmplă acest lucru, **rămâneți calm** și evitați să vă certați cu solicitantul. În schimb, trebuie să redați prin traducere orală strict tot ceea ce spune solicitantul și, dacă situația scapă de sub control, cereți o mică pauză pentru a vorbi separat cu intervievatorul.

- Se poate întâmpla ca, la începutul sau în timpul unui interviu, un solicitant să solicite un interpret de un anumit gen, religie, origine etnică sau dintr-o anumită comunitate. De asemenea, poate menționa că nu se simte în largul său cu interpretul. **Nu trebuie să vă supărați**, întrucât nu este ceva legat de calitatea muncii dumneavoastră, ci de natura foarte delicată a cererilor de azil și de experiențele traumatizante pe care este posibil ca solicitantul să le fi trăit (de exemplu, violență domestică, abuzuri care au loc în contextul confruntărilor interetnice sau interreligioase).
- **Evitați utilizarea oricăror expresii verbale sau nonverbale bazate pe stereotipuri** sau pe convingeri personale cu privire la aspectul, comportamentul sau relatarea solicitantului.

Situație problematică: controlul gesturilor și expresiilor nonverbale ale dumneavoastră

În timpul interviului solicitantul povestește un act violent pe care l-a comis. Vă simțiți profund afectat și tulburat.

Ce trebuie să faceți

Continuați să furnizați traducerea orală și asigurați-vă că vă păstrați mimica și celelalte tipuri de comunicare nonverbală neutre. Dacă aveți nevoie de un moment de reculegere înainte de a vă continua activitatea, puteți cere o pauză.

Situație problematică: comportament agresiv din partea solicitantului

În timpul interviului solicitantul devine agresiv verbal. Nu știți cum să reacționați.

Ce trebuie să faceți

Mai presus de toate, păstrați-vă calmul și nu vă supărați. Trebuie să redați prin traducere orală tot ceea ce spune solicitantul, inclusiv comentariile și limbajul ofensator, astfel încât intervievatorul să poată interveni. În ultimă instanță, puteți cere o pauză pentru a discuta cu intervievatorul și a solicita mai mult sprijin. Ar putea fi util să conveniți cu intervievatorul, înainte de interviu, asupra unui semnal care să indice o situație de urgență, astfel încât amândoi să puteți acționa rapid.

(e) Cererea pauzelor atunci când este necesar

Există mai multe motive pentru care poate fi nevoie de o pauză în timpul traducerii orale.

- Uneori, durata îndelungată a unui interviu, natura sau sensibilitatea temelor discutate sau comportamentul unora dintre participanți pot face mai **dificilă asigurarea unui comportament corect** pe întreaga durată a interviului. Dacă vă confrunțați cu o astfel de problemă, puteți cere intervievatorului să faceți o pauză. Este un semn de profesionalism și vă va ajuta să mențineți calitatea serviciului de traducere orală.

- Luați în considerare posibilitatea de a cere o pauză ori de câte ori doriți să **împărtășiți o observație cu interviuatorul**, deoarece acest lucru nu trebuie să aibă niciodată loc în prezența solicitantului. Trebuie să procedați astfel dacă luați cunoștință de ceva care ar putea afecta negativ interviul sau traducerea, fie din partea solicitantului (de exemplu, semne de neîncredere), fie din partea dumneavoastră (de exemplu, prejudecăți).

3.4. După interviu

Distrugeți în condiții de siguranță notițele pe care le-ați consemnat în timpul interviului, în conformitate cu practicile naționale. Nu împărtășiți niciodată notițele cu nimeni, nu le luați cu dumneavoastră după interviu și nu le lăsați nesupravegheate (a se vedea secțiunea [2.3 Confidențialitate](#)).

Fiți disponibil pentru a primi **feedback** cu privire la modul în care v-ați desfășurat activitatea pentru a afla care sunt domeniile în care vă puteți îmbunătăți abilitățile.

Fiecare interviu este o **experiență de învățare** pentru dumneavoastră ca interpret. Pe măsură ce furnizați traducere orală în mai multe interviuri, veți dobândi mai multe cunoștințe despre cum să furnizați traducere orală cât mai exact posibil.

După încheiere trebuie **să vă notați** modul în care a decurs interviul, să reflectați asupra acțiunilor dumneavoastră și să identificați eventualele măsuri de îmbunătățire necesare. Dacă a trebuit să căutați un cuvânt pe care nu îl știți, încercați să memorați cuvântul pentru data viitoare și adăugați-l la glosar.

Nu uitați să **nu dezvăluiți niciodată** nimănui, nici prietenilor, nici familiei și nici altor interpreți, **nicio informație** de care ați luat cunoștință în timpul furnizării serviciului de traducere orală sau prin consultarea documentelor scrise. În plus, nu distribuiți niciodată astfel de informații pe rețelele de socializare.

3.5. Traducerea orală la distanță

Utilizarea traducerii orale la distanță a crescut semnificativ și poate deveni o metodă importantă de traducere orală. Traducerea orală la distanță are mai multe beneficii, cum ar fi creșterea eficienței și reducerea costurilor de deplasare. Aceasta poate fi deosebit de utilă în cazul interviuării solicitanților din locuri îndepărtate atunci când nu există interpreți într-o țară sau o regiune, în perioada măsurilor de limitare a circulației persoanelor sau atunci când solicitantul este în custodie publică. Cu toate acestea, traducerea orală la distanță implică metode de lucru diferite și prezintă provocări specifice. Ca regulă generală, traducerea orală în persoană este în continuare preferată și recomandată ⁽⁴⁵⁾.

În sensul prezentului ghid, traducerea orală la distanță este definită ca situația în care unul sau mai mulți dintre participanții implicați sunt conectați prin intermediul unui instrument de

⁽⁴⁵⁾ A se vedea UNHCR, [Key procedural considerations on the remote participation of asylum-seekers in the refugee status determination interview](#) (Considerații procedurale esențiale privind participarea la distanță a solicitanților de azil la interviul de determinare a statutului de refugiat), 15 mai 2020.

videoconferință, al unui serviciu de apeluri vocale online sau prin telefon. Procedurile pot varia în funcție de practica națională. În continuare sunt prezentate câteva exemple de **situații posibile** ⁽⁴⁶⁾.

- Vă aflați în clădirea autorității competente în domeniul azilului, al imigrării sau al securității la frontieră, în aceeași cameră cu interviuatorul. Solicitantul se află în altă parte, de exemplu, într-un centru de primire, singur sau împreună cu consilierul său juridic.
- Vă aflați într-un post de lucru special instalat și securizat, separat de interviuator.
- Sunteți singur, lucrați de acasă prin mijloace de videoconferință sau telefon.

Modul de traducere orală utilizat într-un context la distanță depinde de o serie de factori, inclusiv de echipamentul disponibil și locul în care se află solicitantul, interviuatorul și interpretul. Dispozițiile legale pot avea, de asemenea, un impact, în special în ceea ce privește înregistrarea interviului.

Nu uitați că și în timpul traducerii orale la distanță trebuie să vă păstrați profesionalismul și să țineți seama de principiile esențiale care se aplică traducerii orale în persoană (a se vedea capitolul [2 Principiile esențiale ale traducerii orale în procedura de azil](#)).

În paragrafele care urmează veți găsi îndrumări despre cum vă puteți adapta traducerea la un context de comunicare la distanță.

Este important să vă **pregătiți din timp echipamentul necesar pentru interviul la distanță**.

- Asigurați-vă că ați primit, înainte de interviu, toate **instrucțiunile relevante** cu privire la modalitatea în care va fi efectuată traducerea orală la distanță. Ca interpret, puteți, de asemenea, să încurajați autoritatea care efectuează interviul să împărtășească participanților instrucțiunile pentru interviurile la distanță înainte de interviu.
- **Verificați modul de utilizare a dispozitivului** necesar pentru efectuarea traducerii orale și asigurați-vă că toate echipamentele necesare sunt funcționale. Dispozitivele tehnice utilizate la distanță pot varia de la cele simple – un telefon (fix sau mobil), un computer sau o tabletă – la cele mai sofisticate: echipamente de videoconferință și teleconferință.
- Asigurați-vă că dispozitivul pe care îl veți utiliza este **funcțional și complet încărcat** și că aveți la îndemână un încărcător la îndemână în cazul în care bateria se descarcă.
- Verificați dacă **difuzorul și microfonul** dispozitivului dumneavoastră funcționează. Utilizați **căști** atunci când traduceți prin telefon sau în videoconferință; calitatea sunetului este mult mai bună, iar utilizarea căștilor reduce la minimum riscul ca interviul să fie auzit de persoane din afara interviului și, prin urmare, riscul de încălcare a confidențialității. Fiți conștient de faptul că utilizarea prelungită a unor căști setate la volum ridicat vă poate afecta auzul. Verificați dacă **conexiunea la internet sau la rețeaua de telefonie** este suficient de bună și de sigură, în conformitate cu cerințele naționale. Fiți pregătit pentru decalaje între trimiterea și primirea mesajelor. Trebuie să știți dinainte pe cine să contactați pentru a vă ajuta să rezolvați problemele tehnice.

⁽⁴⁶⁾ EUAA, [Catalogul cursurilor de pregătire](#), 2023, secțiunea „Traducerea orală în contextul azilului”.

Informați interviuatorul din timp dacă vă confrunțați cu probleme tehnice pe care nu le veți putea rezolva în timp util pentru interviu.

- Dacă traducerea orală urmează să fie realizată prin **videoconferință** folosiți un laptop, un computer sau o tabletă – nu un telefon mobil – cu o cameră web integrată sau externă, pentru a asigura imagini de bună calitate și la dimensiuni adecvate. Verificați dacă funcționează camera și dacă unghiul ei le permite celorlalți să vă vadă clar. Asigurați-vă că folosiți un fundal neutru. Fața trebuie să vă fie complet vizibilă, la fel și faptul că luați notițe. Asigurați-vă că există iluminare adecvată în cameră; dacă prin cameră vă este vizibilă doar silueta, trebuie să reglați iluminarea. Țineți cont de faptul că piesele vestimentare cu dungi și puncte pot distorsiona imaginea de pe ecran sau pot avea un efect de distragere a atenției, prin urmare, evitați să le purtați în timpul furnizării de traducere orală prin videoconferință.
- Este posibil să vi se solicite să participați la o scurtă **sesiune-test** prealabilă sau puteți solicita una înainte de interviu. La sesiunea-test puteți verifica dacă echipamentul dumneavoastră funcționează bine și dacă toți participanții se pot înțelege între ei. Conveniți în prealabil cu interviuatorul asupra mijloacelor alternative de comunicare și asupra a ceea ce trebuie făcut în caz de conectivitate slabă sau alte probleme tehnice.

Deși interviul și traducerea orală la distanță urmează aceleași principii ca metoda față în față, acestea necesită mai multă atenție și efort din partea fiecărui participant. Din partea dumneavoastră vor fi necesare eforturi deosebite pentru a vă asigura că lucrați într-un mediu favorabil concentrării și confidențialității. Sunteți încurajat să efectuați următoarele **verificări înainte de interviu**.

- Asigurați-vă că **nu există zgomot** în cameră și că **nimeni din afara procedurii nu poate auzi** interviul.
- Asigurați-vă că sunteți **singur** în cameră puneți pe ușă, în exterior, un **anunț cu mențiunea „nu deranjați”**. Acest lucru este important pentru a asigura confidențialitatea și concentrarea.
- Asigurați-vă că **dispuneți de condiții confortabile de desfășurare a activității** și că aveți timp să luați o pauză între două sau mai multe misiuni consecutive.
- Conveniți în prealabil cu interviuatorul dacă doriți să **creșteți frecvența cu care se vorbește pe rând** sau **numărul pauzelor**.

În timpul interviului trebuie să vă asigurați că sunt menținute condiții favorabile.

- La fel ca în cazul interviurilor în persoană, și în interviurile la distanță este extrem de important ca toți participanții să poată auzi bine tot ce se relatează. Dacă **întâmpinați dificultăți în a îi auzi sau a-i vedea bine** pe ceilalți participanți, informați imediat interviuatorul. Încercați să rezolvați orice dificultate la începutul sesiunii sau cât mai curând posibil după apariția problemei.
- Rețineți că pot exista **decalaje** între trimiterea și primirea mesajelor la distanță. Dacă este necesar, le puteți reaminti interviuatorului și solicitantului să vorbească pe rând și să lase timp pentru furnizarea traducerii orale între intervenții.

Situație problematică: observarea indiciilor nonverbale

Lipsa contactului direct cu unii participanți în timpul unui interviu la distanță vă împiedică, ca interpret, să le observați pe deplin limbajul corpului, expresiile sau comunicarea nonverbală. Doriți să reduceți la minimum impactul negativ al acestei situații.

Ce trebuie să faceți

Dacă traducerea orală se desfășoară prin telefon sau fără transmisiune video, acordați cât mai multă atenție tonului vocii sau intonației participanților și oricăror alte semne vocale care vă pot ajuta să înțelegeți indiciile nonverbale.

Dacă interviul se desfășoară prin videoconferință, ajustați unghiul camerei video astfel încât mimica dumneavoastră să fie vizibilă. De asemenea, puteți cere intervievatorului să-și ajusteze camera video sau pe cea a solicitantului, dacă este necesar, pentru a vă permite să îi vedeți clar. Dacă utilizați mai multe ecrane, uitați-vă la cel cu camera video.

Situație problematică: riscul de a rata declarațiile participanților

Urmează să efectuați o traducere orală la distanță. În trecut, ați constatat că este o activitate deosebit de obositoare și, după un timp, v-a fost dificil să înțelegeți cu exactitate tot ce a spus solicitantul. Doriți să reduceți la minimum riscul ca acest lucru să se întâmple.

Ce trebuie să faceți

Traducerea la distanță implică un risc mai mare de modificări, adăugiri și omisiuni decât traducerea orală în persoană. Trebuie să vă concentrați chiar mai mult decât de obicei pentru a reduce la minimum acest risc. Există și alte măsuri pe care le puteți lua. De exemplu, înainte de interviu, puteți conveni cu intervievatorul să faceți pauze mai des decât în cazul interviurilor în persoană, dacă programul permite acest lucru. În timpul interviului puteți, de asemenea, să verificați mai des dacă solicitantul înțelege ce spuneți. De asemenea, este important să luați notițe.

Situație problematică: asigurarea alternării exprimării

Tocmai ați furnizat traducere orală în cadrul unui interviu la distanță. Declarațiile solicitantului au fost lungi, ceea ce v-a îngreunat traducerea orală. Cu toate acestea, nu ați fost sigur cum să îndrumați solicitantul să facă pauze. Nu doriți ca situația să se repete în viitor.

Ce trebuie să faceți

Data viitoare, încercați să conveniți împreună cu intervievatorul, înainte de începerea interviului, un mod de a semnala când doriți ca vorbitorii să se oprească din vorbit (de exemplu, prin utilizarea opțiunii „ridică mâna” disponibilă în unele instrumente de videoconferință sau prin scrierea unui mesaj în caseta de chat). Conveniți că veți informa solicitantul despre aceasta în etapa de deschidere a interviului.

Situație problematică: echipament de slabă calitate sau calitate audio sau video slabă

Urmează să furnizați în curând servicii de traducere orală la distanță. Cunoașteți, din experiența anterioară, că pot exista probleme tehnice. Sunteți îngrijorat că o astfel de problemă vă va afecta activitatea și procesul de interviu.

Ce trebuie să faceți

Pregătiți-vă corespunzător. Înainte de interviu, asigurați-vă că toate echipamentele pe care le utilizați sunt complet funcționale și încărcate și conexiunea la internet sau cea telefonică este stabilă. Conveniți în prealabil cu interviuatorul asupra mijloacelor alternative de comunicare și asupra a ceea ce trebuie să faceți în cazul în care apar probleme. Dacă apare vreo astfel de problemă în timpul interviului, informați imediat interviuatorul și puneți în aplicare soluțiile identificate în prealabil. Discutați soluțiile posibile, dacă acestea nu au fost identificate în prealabil.

4. Traducerea orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă

Vulnerabilitatea este starea de a fi susceptibil de a suferi prejudicii sau efecte neplăcute din cauza circumstanțelor personale. Solicitanții de protecție internațională se pot afla în situații specifice de vulnerabilitate cauzate de diferiți factori, inclusiv de evenimente negative prin care au trecut. Solicitanții aflați în situații de vulnerabilitate au adesea nevoie de îngrijire, sprijin sau protecție. De asemenea, pot avea nevoie de garanții speciale pentru a participa la procedura de azil în același mod ca alți solicitanți.

Acest capitol:

- prezintă conceptul de vulnerabilitate în procedura de azil;
- prezintă diferite grupuri de solicitanți aflați în situații de vulnerabilitate și modul în care situațiile lor le pot afecta capacitatea de a participa la interviuri;
- propune strategii de traducere orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă;
- prezintă situații dificile cu care vă puteți confrunta în timpul misiunilor și îndrumări despre cum să vă comportați în astfel de situații.

4.1. Vulnerabilitatea în procedura de azil

Majoritatea solicitanților de protecție internațională au fost expuși la experiențe sau situații care ar putea conduce la situații de vulnerabilitate. Și-au părăsit țările de origine și viața obișnuită, de obicei după ce au fost amenințați, supuși violenței sau abuzurilor. În majoritatea cazurilor au fost expuși la situații nesigure și extrem de dificile în timpul călătoriei, inclusiv în țările de tranzit. În țara de azil, se află adesea într-o situație incertă, fără perspective clare și cu acces limitat la îngrijiri medicale, servicii sociale și piața muncii.

Vulnerabilitățile pot fi, de asemenea, legate de **circumstanțele sau caracteristicile personale** ale solicitantului, cum ar fi vârsta (copii sau vârstnici), sexul, genul, identitatea de gen, orientarea sexuală, situația familială, mediul cultural și social, educația, starea de sănătate, inclusiv problemele de sănătate mintală și riscurile urgente de securitate.

Solicitanților li se pot oferi garanții procedurale speciale pentru a asigura că situația lor de vulnerabilitate nu le afectează șansele de a înțelege și de a participa efectiv la procedura de azil. Astfel de garanții îi ajută să-și îndeplinească obligațiile și să-și exercite drepturile în timpul procedurii de azil în condiții de egalitate cu ceilalți. În acest scop, ar putea fi nevoie de atenție deosebită și de o abordare personalizată când se furnizează servicii de traducere orală. Trebuie să fiți pregătit din punct de vedere psihic să întâlniți persoane aflate într-o situație vulnerabilă și să contribuiți la crearea unui mediu sigur și respectuos în timpul interviului lor personal și în orice alte etape ale procedurii la care participați. Ca interpret profesionist, trebuie, de asemenea, să informați autoritatea atunci când simțiți că nu puteți accepta astfel de misiuni.

4.2. Grupuri aflate în situații vulnerabile

Dintre toți solicitanții aflați în situații de vulnerabilitate, putem identifica următoarele grupuri a căror capacitate de a-și povesti integral și coerent experiențele și de a-și articula temerile și nevoile de protecție în cadrul procedurii de azil poate fi limitată. Ca interpret, trebuie să acordați o atenție deosebită următoarelor grupuri:

- copiii, în special minorii neînsoțiți și separați;
- solicitanții persoane lesbiene, gay, bisexuale, transgen, intersexuale și *queer* (LGBTIQ);
- victimele violenței sexuale și ale violenței bazate pe gen;
- victimele traficului de persoane;
- victimele torturii sau ale altor forme de violență;
- persoanele cu probleme de sănătate mintală;
- persoanele cu dizabilități fizice sau intelectuale.

Lista nu este exhaustivă și, uneori, aceste caracteristici coexistă, ceea ce înseamnă că același solicitant poate fi într-o situație vulnerabilă din mai multe motive și, prin urmare, poate avea nevoie de garanții procedurale speciale.

Să examinăm mai atent toate aceste grupuri.

4.2.1. Copiii

Ca interpret în cadrul procedurii de azil, vi se poate solicita să traduceți pentru minori neînsoțiți, separați sau însoțiți.

Ce înseamnă copil?

Copilul, numit și minor, este o persoană cu vârsta sub 18 ani.

Ce înseamnă minor neînsoțit?

Minorii neînsoțiți sunt cei care au sosit sau se află în prezent în țara de azil fără părinții lor sau fără niciun alt adult responsabil pentru ei.

Ce înseamnă minor separat?

Minorii separați sunt cei care au fost separați de toți adulții responsabili pentru ei, dar nu neapărat de alte rude. Prin urmare, această categorie poate include copiii însoțiți de alți membri adulți ai familiei.

Indiferent dacă copilul este interviuat singur, în prezența unui adult responsabil pentru el sau a unei persoane de sprijin, este important să Țineți cont de faptul că minorii sunt un grup care se află într-o situație deosebit de vulnerabilă din cauza vârstei, a trecutului lor și a eventualelor experiențe pe care le-au trăit. Ca urmare, interviurile cu copiii se realizează într-o manieră adaptată acestora. Acest lucru vă afectează pe dumneavoastră, ca interpret, afectând inclusiv competențele pe care trebuie să le dețineți și pregătirea de care aveți nevoie. De asemenea, trebuie să rețineți că etapa de deschidere a interviurilor cu copiii este în mod normal mai lungă decât de obicei. Intervievatorul alocă timp pentru a stabili o legătură cu copilul și pentru a crea o atmosferă de încredere, de exemplu prin prezentarea unor subiecte neutre la începutul interviului. Se pot adresa copilului întrebări precum: „Ce ai făcut azi?” și „Care este sportul tău preferat/activitatea ta preferată?”.

Când comunicați cu copiii, trebuie să vă amintiți că modul în care ei percep realitatea, precum și capacitatea de a-și exprima gândurile și raționamentele sau de a-și explica emoțiile pot fi diferite de ale adulților. Modul în care copiii înțeleg și interpretează evenimentele, sentimentele, emoțiile și gândurile și vorbesc despre acestea poate diferi în funcție de vârstă, precum și de stadiul de dezvoltare, care este diferit de la un copil la altul și depinde de trecutul personal, de expunerea la experiențe traumatizante și de eventualele deficite de dezvoltare. De asemenea, copiii pot fi deosebit de timizi sau reticenți în a vorbi deschis cu adulți pe care nu îi cunosc. Pot fi, de asemenea, deosebit de sugestibili, adică se comportă și spun ceea ce cred că ar dori să vadă sau să audă adulții.

În plus, evenimentele tragice și traumatizante pot avea un impact major asupra limbajului copiilor, astfel încât, în contextul interviurilor legate de azil, sunt de așteptat relatări fragmentate și incoerente.

În secțiunea [4.3.3 Traducerea orală pentru copii](#) veți găsi mai multe îndrumări privind strategiile de traducere orală pentru copii.

4.2.2. Persoanele LGBTIQ

Multe societăți susțin un sistem bazat pe convingerea că există doar două genuri – masculin și feminin – și că o persoană trebuie să se identifice strict ca bărbat sau ca femeie și că persoanele heterosexuale (bărbații care sunt atrași sexual și/sau emoțional de femei și femeile care sunt atrase sexual și/sau emoțional de bărbați) reprezintă norma. Acest sistem binar, cunoscut sub numele de sistem heteronormativ, nu reflectă în mod realist diversitatea de gen din societățile noastre.

Ce înseamnă gen și ce înseamnă sex biologic?

Genul este o construcție socială de norme, comportamente, atribute și roluri pe care societatea le consideră adecvate pentru persoane în funcție de sexul dobândit la naștere.

Sexul biologic este dobândit la naștere și este clasificat de obicei ca bărbătesc sau femeiesc, pe baza anatomiei externe și a altor caracteristici sexuale cu care se naște o persoană.

Majoritatea societăților se așteaptă ca fiecare persoană să se comporte, să se îmbrace și să acționeze în conformitate cu normele care sunt în general asociate și considerate „în mod natural” adecvate sexului biologic al persoanei respective. Prin urmare, este posibil ca solicitanții LGBTIQ să nu se încadreze în aceste roluri și norme construite sociocultural, deoarece orientarea sexuală, identitatea de gen, exprimarea genului și caracteristicile sexuale (SOGIESC) îi pot plasa în afara categoriilor „femeie” și „bărbat” construite sociocultural.

SOGIESC

Orientarea sexuală se referă la atracția emoțională, afectivă și/sau sexuală profundă pentru persoane de gen diferit, de același gen sau de mai multe genuri și la dorința de a întreține relații intime și sexuale cu aceste persoane ⁽⁴⁷⁾.

Identitatea de gen se referă la experiența internă și individuală profundă a unei persoane cu privire la gen. Identitatea de gen a unei persoane poate fi aceeași sau diferită de sexul dobândit la naștere sau de genul care îi este atribuit de societate. Aceasta include percepția personală a propriului corp și alte metode de exprimare, cum ar fi aspectul, îmbrăcămintea, exprimarea și manierele.

Exprimarea genului se referă la modul în care o persoană își exprimă, comunică și își afișează identitatea de gen în fața celorlalți. Aceasta își poate exprima genul prin coafură, haine, accesorii și maniere. Exprimarea genului poate sau nu să corespundă identității de gen sau sexului dobândit la naștere de o persoană.

Caracteristicile sexuale se referă la cromozomii, anatomia, hormonii și organele de reproducere ale unei persoane.

⁽⁴⁷⁾ Aceste definiții sunt versiuni simplificată ale celor disponibile în pagina [Our Glossary \(Glosarul nostru\)](#) de pe site-ul ILGA-Europa, 2023.

LGBTIQ

Lesbiană: o femeie care este atrasă sexual și/sau emoțional de femei ⁽⁴⁸⁾.

Gay/homosexual: un bărbat care este atras sexual și/sau emoțional de bărbați. Alte persoane care sunt atrase de același gen sau de genuri multiple se pot defini, de asemenea, ca gay/homosexuale.

Bisexual: o persoană care este atrasă sexual și/sau emoțional de persoane de mai mult de un gen.

Transgen: o persoană a cărei identitate de gen și/sau exprimare a genului diferă de sexul dobândit la naștere.

Intersexual: o persoană care se naște cu caracteristici sexuale ce nu corespund definiției tipice a sexului bărbătesc sau femeiesc. Caracteristicile sexuale sunt prezente de la naștere, dar persoanele pot deveni conștiente de faptul că au un corp intersexual în momente diferite ale vieții: la naștere, în copilărie, la pubertate sau chiar la vârsta adultă.

Queer: folosit anterior ca termen peiorativ, *queer* a fost revendicat de persoanele care nu simt că aparțin categoriilor tradiționale de gen „bărbat” sau „femeie” sau care nu respectă normele sociale heteronormative.

În multe țări, teama de persecuție a persoanelor poate fi cauzată de SOGIESC.

Identitatea și orientarea sexuală reflectă unele dintre cele mai importante aspecte ale vieții noastre: cine ne considerăm a fi, pe cine iubim și de cine suntem atrași. Multe persoane nu s-ar simți în largul lor să împărtășească aceste aspecte personale ale vieții lor cu necunoscuți. În mod similar, nu toți solicitanții LGBTIQ sunt pregătiți să vorbească despre identitatea și experiențele lor personale.

În plus, solicitanții LGBTIQ provin foarte des din societăți în care nu au fost acceptați din cauza SOGIESC. Multe persoane LGBTIQ au fost supuse stigmatizării, abuzurilor verbale, hărțuirii, marginalizării, discriminării și violenței. Multe se confruntă, de asemenea, cu atitudini discriminatorii din partea autorităților de aplicare a legii și a autorităților medicale atunci când cer ajutor după ce au fost maltratate. Mulți solicitanți provin din țări în care orientările sexuale non-heterosexuale și identitățile de gen transgen și non-binare sunt pedepsite. Este posibil ca aceștia să nu aibă încredere în autorități, cum ar fi interviewerul sau chiar în dumneavoastră, ca interpret, din cauza experiențelor negative pe care le-au avut în țările de origine sau în alte locuri de reședință anterioare. În plus, este posibil ca mulți dintre ei să nu fi vorbit niciodată despre SOGIESC din cauza temerilor. Este posibil ca aceștia să nu știe ce drepturi au de fapt în țara de azil și să nu primească sprijin din partea comunității lor din țara de azil.

A fi perceput ca o persoană ale cărei SOGIESC nu se aliază normelor existente și a fi expus la sancțiuni pentru o orientare non-heterosexuală și/sau o identitate transgen sau non-binară poate fi traumatizant și poate duce la mai multe consecințe pentru persoana respectivă.

⁽⁴⁸⁾ Aceste definiții sunt versiuni simplificate ale celor disponibile în pagina [Our Glossary](#) (Glosarul nostru) de pe site-ul ILGA-Europa, 2023.

Printre aceste consecințe se numără homofobia și transfobia internalizate sau, cu alte cuvinte, neacceptarea sau disprețul față de sine, sentimente de rușine și vinovăție și probleme de sănătate mintală. Acestea pot afecta profund capacitatea solicitantului de a prezenta motivele pentru care solicită protecție internațională și pot îngreuna capacitatea solicitanților LGBTIQ de a prezenta motivele pentru care solicită azil la timp, în mod deschis și clar ⁽⁴⁹⁾.

De asemenea, este esențial ca dumneavoastră, ca interpret, să înțelegeți importanța **autodefinirii și a autoidentificării**, adică să le permiteți solicitanților să se definească și să se descrie liber, folosind propriile cuvinte și pronumele preferate. Acest lucru este deosebit de important în contextul azilului, deoarece în multe culturi nu există echivalente exacte ale conceptelor de gen, orientare sexuală, exprimare a genului etc.

De asemenea, trebuie să fiți conștient de complexitatea și **diversitatea identităților** și a caracteristicilor umane. În acest context, este esențial să păstrați o atitudine receptivă și diplomată față de toate tipurile de diversitate. Numai persoana în cauză își poate explica viziunea asupra propriei sexualități și/sau a propriului gen. În același timp, trebuie să țineți cont că și persoanele LGBTIQ pot avea dificultăți semnificative în a înțelege, a accepta, a dezvălui și a explica propria orientare sexuală sau identitate de gen și în a găsi cuvinte neutre pentru aceasta, mai ales dacă provin din contexte socioculturale ostile față de o astfel de diversitate.

În secțiunea [4.3.4 Traducerea orală pentru persoanele LGBTIQ](#) veți găsi mai multe îndrumări privind strategiile de traducere orală pentru solicitanții LGBTIQ.

4.2.3. Victimele violenței sexuale și ale violenței bazate pe gen

Este posibil ca unii solicitanți să fi fost supuși violenței bazate pe gen și să prezinte cereri legate de gen.

Ce înseamnă violența bazată pe gen?

Violența bazată pe gen se referă la orice tip de vătămare a unei persoane din cauza sexului sau a genului, a orientării sexuale, a identității de gen sau a exprimării genului acesteia, reale sau percepute. Aceasta poate lua multe forme, inclusiv violență fizică, economică, sexuală și psihologică.

Violența bazată pe gen este cauzată de un dezechilibru de putere și poate implica acte precum:

- violența psihologică, fizică sau sexuală, inclusiv violul;
- violența domestică și violența familială;
- violența în numele onoarei;
- sarcina, sterilizarea sau avortul forțate;

⁽⁴⁹⁾ UNCHR, [Ghid privind protecția internațională nr. 9: Cererile de acordare a statutului de refugiat bazate pe orientarea sexuală și/sau pe identitatea de gen în contextul articolului 1 secțiunea A alineatul \(2\) din Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și/sau al Protocolului din 1967 la aceasta](#), 23 octombrie 2012.

- mutilarea genitală a femeilor/circumcizia feminină;
- discriminarea socială și juridică.

Violența sexuală și violența bazată pe gen pot reprezenta un tabu în multe culturi. Prin urmare, persoanele supuse violenței bazate pe gen se pot simți rușinate sau vinovate, se pot teme că experiențele lor vor fi descoperite de familiile lor, se pot teme să nu fie respinse sau pot manifesta neîncredere în cei din jur. În plus, după ce au crescut și au trăit într-o societate în care discriminarea și/sau violența bazată pe gen este acceptată din punct de vedere social și cultural, este posibil să fi interiorizat această acceptare. Trebuie să aveți în vedere că, din toate aceste motive, poate fi extrem de dificil pentru persoanele care au suferit astfel de violențe să vorbească despre aceste fapte și să-și comunice nevoia de protecție internațională.

4.2.4. Victimele traficului de persoane

Solicitanții de toate genurile și vârstele pot fi victime ale traficului de persoane.

Ce înseamnă trafic de persoane?

Traficul de persoane este o infracțiune gravă și o încălcare a drepturilor omului care implică recrutarea, transportul sau primirea de persoane prin mijloace înșelătoare sau coercitive, în scopul muncii forțate sau al exploatării. Traficul poate lua diverse forme, cum ar fi exploatarea sexuală, inclusiv prostituția, munca sau serviciile forțate, sclavia/servitutea, infraționalitatea forțată (furtul din buzunare, traficul de droguri etc.) și prelevarea de organe.

Victimele traficului de persoane primesc adesea amenințări, sub formă de intimidare sau de șantaj, din partea traficantilor, îndreptate împotriva propriei persoane sau a membrilor familiilor lor din țara de origine sau de azil. Trebuie să știți că victimele traficului de persoane se pot comporta într-un mod foarte reținut sau, uneori, pot deveni agresive. Pot avea o stare de sănătate precară. De asemenea, este posibil să nu se recunoască drept victime din cauza lipsei de informații, pentru că au fost dezinformate cu privire la drepturile lor, pentru că li s-a spus că traficul de persoane nu este o infracțiune sau pentru că percep violența și exploatarea drept elemente normale ale vieții. Astfel de persoane pot fi foarte neîncrezătoare din cauza experiențelor lor și pot fi extrem de suspicioase față de autorități.

4.2.5. Victimele torturii sau ale altor forme de violență

Experimentarea torturii sau a altor forme de violență gravă poate afecta profund starea de bine fizică și/sau psihologică a victimei. Este important să rețineți că consecințele unor astfel de evenimente sunt adesea încă prezente atunci când victima ajunge în țara de azil și pot avea un impact asupra capacității și disponibilității solicitantului de a comunica în timpul interviului. În continuare sunt prezentate câteva efecte tipice pe care le resimt victimele torturii sau ale altor forme de violență și mecanismele de reglare a emoțiilor pe care le pot adopta:

- tortura sau alte forme de violență gravă pot distruge reziliența și încrederea unei persoane în ceilalți și pot afecta relațiile interpersonale;
- persoanele supuse torturii sau altor forme de violență gravă își pot pierde total încrederea, în special față de autorități, deoarece, adesea, acestea au fost autorii;
- se simt adesea singure, izolate și excluse din societate;
- se pot simți vinovate sau rușinate de ce li s-a întâmplat;
- pot folosi mecanisme de reglare a emoțiilor precum negarea și evitarea pentru a face față experiențelor lor;
- pot suferi de tulburare de stres posttraumatic, depresie și alte afecțiuni, cum ar fi dureri cronice, *flashbackuri*, tulburări de somn și alte tulburări psihosomatice;
- pentru victime poate fi important să simtă că dețin controlul, deoarece au trăit o pierdere extremă a controlului atunci când au fost expuse la tortură sau la alte forme de violență gravă ⁽⁵⁰⁾.

Din aceste motive, în multe cazuri este dificil pentru victime să comunice și să se concentreze asupra relatării lor. Trebuie să rețineți că, în consecință, poveștile lor pot fi fragmentate și pot părea incomplete, necorespunzătoare sau incoerente.

4.2.6. Persoanele cu probleme de sănătate mintală

Solicitanții se pot confrunta cu probleme de sănătate mintală ca răspuns la diverse situații și evenimente de viață grave și traumatizante. Pentru acești solicitanți, tulburările de sănătate mintală pot fi declanșate de rememorarea amintirilor traumatizante în timpul interviului. Alți solicitanți pot suferi de tulburări de sănătate mintală, cum ar fi depresia, tulburarea de stres posttraumatic și tulburarea bipolară, care pot fi provocate sau nu de evenimente specifice care au avut loc în țara lor de origine sau în timpul călătoriei și pot fi agravate de stresul cauzat de situația lor instabilă în țara de azil.

Trebuie să fiți conștient că solicitanții cu probleme de sănătate mintală pot fi mai puțin capabili să facă față unor situații stresante, cum ar fi interviurile pentru azil. În funcție de situația personală și de sănătate mintală specifică, aceștia pot deveni agresivi dacă simt că nu pot face față unei situații. În alte cazuri, ca reacție la stres, pot suferi atacuri de panică. Uneori pot să tacă și să refuze să mai răspundă la întrebări dacă se simt stresați. Mai frecvent, este posibil să nu reușească să răspundă la întrebări așa cum vă așteptați. Limbajul lor poate fi incoerent și relatarea lor fragmentată. Pot oferi răspunsuri pe care le puteți percepe drept neobișnuite.

4.2.7. Persoanele cu dizabilități fizice sau intelectuale

Solicitanții cu dizabilități fizice pot întâmpina diverse dificultăți, inclusiv dificultăți de vedere și/sau de auz. Prin urmare, poate fi necesară o dispunere diferită a locurilor, de exemplu, dumneavoastră și interviewerul să stați mai aproape de solicitant sau pot fi necesare pauze mai frecvente, exprimarea pe un ton mai ridicat sau soluții tehnice speciale. Acest lucru ar putea fi valabil și pentru persoanele în vârstă dacă au probleme de auz sau de vedere.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea modulul de formare al EUAA privind [traducerea orală în contextul azilului](#).

Persoanele cu dizabilități intelectuale sunt limitate la nivel de funcționare și abilități cognitive. Aceste limite le afectează capacitatea de a înțelege informații, competențele lingvistice, competențele de comunicare și capacitatea de a respecta reguli. Prin urmare, solicitanții cu dizabilități intelectuale se pot confrunta cu dificultăți de înțelegere a întrebărilor adresate în timpul interviului personal și de furnizare a unor răspunsuri structurate, clare sau coerente. Din aceste motive, este posibil ca intervievatorul să fie nevoit să adapteze tehnicile de interviu și modul în care sunt adresate întrebările pentru a facilita înțelegerea solicitantului și participarea sa semnificativă la interviu. Intervievatorul poate folosi un limbaj mai accesibil, format din propoziții scurte și simple, pe care trebuie să îl redați în cadrul traducerii orale pe care o furnizați. Acesta poate evita utilizarea de termeni abstracti și expresii idiomatice. Poate vorbi mai lent decât de obicei, poate folosi mai puține întrebări deschise și poate verifica dacă solicitantul a înțeles mesajul mai des decât de obicei. Poate repeta întrebările în mod regulat și poate acorda solicitantului mai mult timp pentru a răspunde. De asemenea, își poate susține întrebările prin fotografii, imagini și prin limbajul corpului, inclusiv prin mimică și tonul vocii.

4.3. Strategii de traducere orală pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă

Rețineți că atât intervievatorul, cât și interpretul trebuie să fie pregătiți să comunice cu toate grupurile menționate în secțiunea [4.2 Grupuri aflate în situații vulnerabile](#). În această secțiune veți găsi câteva strategii și atitudini adecvate, precum și abilități utile în furnizarea traducerii orale pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă.

Aceste strategii sunt relevante pentru toți solicitanții de protecție internațională și, cu atât mai mult, pentru solicitanții aflați într-o situație vulnerabilă. Pe lângă strategii, rămân aplicabile toate recomandările discutate în capitolele [2 Principiile esențiale ale traducerii orale în procedura de azil](#) și [3 Traducerea orală în interviurile pentru azil](#).

4.3.1. Contribuția la o atmosferă de încredere

Este important să se construiască o relație profesională cu solicitantul, bazată pe empatie, încredere și respect. Dumneavoastră, ca interpret, sunteți, de asemenea, responsabil să contribuiți la crearea unui mediu de susținere în timpul interviurilor pentru azil cu persoane aflate într-o situație vulnerabilă.

- Fiți conștient de faptul că fiecare solicitant este diferit și că această **diversitate** va afecta modul în care percepe situația interviului și se exprimă. Manifestați respect și demnitate față de solicitant, indiferent de experiențele, problemele și comportamentul acestuia. Fiți receptiv, evitați stereotipurile, fiți conștient de propria atitudine și de prejudecățile dumneavoastră față de toți solicitanții și aveți grijă să nu „etichetați” pe nimeni.
- Fiți întotdeauna conștient de **comunicarea** dumneavoastră **nonverbală** și asigurați-vă că limbajul corpului, gesturile și mimica sunt atente și neutre. Nu lăsați comunicarea nonverbală să vă dezvăluie emoțiile sau sentimentele, mai ales dacă sunteți tulburat de relatările solicitanților. Fiți atent la limbajul corporal, mimică și gesturi, pentru a nu-i face pe solicitanți să se simtă rușinați sau amenințați.

- **Adoptați o atitudine empatică și neutră.** Atitudinile care nu sunt neutre, de exemplu, atitudinile autoritare, nerăbdarea, surpriza, plictiseala sau amuzamentul, îi pot face pe solicitanți să se simtă stânjeniți sau neîncrezători. Dați dovadă de empatie și ascultați cu atenție, de exemplu, folosind semnale nonverbale, cum ar fi să aprobați din cap, să vă uitați la vorbitor sau să emiteți semnale vocale, cum ar fi „aha”, pentru a preciza că ați înțeles. Dacă simțiți o lipsă de încredere din partea solicitantului față de dumneavoastră, cereți intervievatorului o pauză și sugerați-i să reamintească solicitantului că atât dumneavoastră, cât și intervievatorul respectați regulile de confidențialitate și că se poate simți liber să-și exprime identitatea, sentimentele sau experiențele anterioare.

Situație problematică: manifestarea unei atitudini neutre și a empatiei

În timpul interviului solicitantul devine emotiv și începe să plângă.

Ce trebuie să faceți

Rămâneți atent la limbajul dumneavoastră nonverbal. Mențineți o atitudine neutră, fără să dați semne de disconfort, nerăbdare sau alte sentimente. În același timp, puteți da dovadă de empatie, de exemplu, menținând o poziție deschisă a corpului (fără să vă încrucișați brațele, să întoarceți spatele etc.) și coborând privirea.

4.3.2. Cooperarea cu solicitantul și cu intervievatorul

- **Nu este responsabilitatea dumneavoastră să asigurați desfășurarea interviului**, ci a intervievatorului. Nu presărați solicitanții să continue să vorbească și nu manifestați semne de nerăbdare dacă aceștia ezită sau își caută cuvintele. De exemplu, este posibil ca persoanele LGBTIQ sau cele care s-au confruntat cu violență bazată pe gen să aibă nevoie de timp pentru a se putea deschide. Fiți conștient că trebuie să fiți capabil să faceți față unor tăceri și pauze lungi.
- Dacă solicitanții s-au deschis și pot să vorbească despre ce li s-a întâmplat, încercați să evitați să-i întrerupeți, dacă este posibil, atât timp cât reușiți să efectuați traducerea orală cu acuratețe. **Consemnarea de notițe** vă va ajuta să vă amintiți mai bine ce s-a relatat. Acest aspect este deosebit de important în cazul solicitanților care se află în situații dificile, al celor cu deficiențe cognitive, al persoanelor în vârstă și al persoanelor care au probleme de sănătate mintală.
- Încercați să surprindeți **cât mai fidel** relatarea solicitantului, chiar dacă este fragmentată sau incoerentă sau dacă nu-și găsește cuvintele.
- **Nu interferați** cu metodele de intervievare ale intervievatorului. Încercați să traduceți cât mai fidel întrebările intervievatorului. În cazul în care solicitantul este un copil, nu simplificați și nu modificați limbajul folosit de intervievator deoarece vă gândiți că ar putea fi mai bine înțeles de copil. De asemenea, nu complicați limbajul folosit de copil atunci când redați prin traducere orală pentru intervievator.
- Familiarizați-vă cu **terminologia** relevantă în toate limbile cu care lucrați. Termenii tehnici, care pot include părți ale corpului, termeni medicali și psihologici și termeni

legați de orientarea sexuală și de gen pot fi deosebit de importanți pentru anumite grupuri aflate în situații vulnerabile.

- Încercați, pe cât posibil, să **evitați stimulii perturbatori** (cum ar fi să vă jucați cu pixul, să mișcați scaunul, să dați din picioare și să desenați).
- **Vorbiți mai tare** pentru persoanele cu deficiențe de auz și **mai lent și răspicat** pentru persoanele cu dizabilități intelectuale.

4.3.3. Traducerea orală pentru copii

- **Limbajul copiilor** poate să nu fie foarte dezvoltat, în funcție de vârsta și nivelul lor de maturitate. Redați prin traducere orală cât mai fidel posibil ceea ce relatează, fără a schimba registrul sau a adapta limbajul pentru a reflecta modul în care își exprimă adulții gândurile și sentimentele. Nu reformulați și nu corectați relatările copiilor.
- Nu le cereți copiilor să detalieze sau să-și evalueze declarațiile. Este **rolul intervievatorului să ghideze conversația**.
- Copiii sunt deosebit de **sugestibili**. Aveți grijă să nu folosiți formulări sau intonații sugestive în traducerea orală.
- Copiii pot fi deosebit de **intimidați de adulți**. Adoptați o atitudine primitoare și înțelegătoare pentru a facilita crearea unei atmosfere de încredere.
- **Redați limbajul** intervievatorului. Informați-l pe intervievator dacă, pe baza mediului cultural și lingvistic al copilului, simțiți nevoia să folosiți un termen sau o expresie specifică pentru a traduce mai bine ceea ce relatează intervievatorul.
- **Ascultați cu atenție** și transmiteți semnale pozitive copiilor, pentru a-i ajuta să se simtă calmi și în largul lor în situația specială a interviului.
- Fiți pregătit să vă adaptați la o **dispunere a locurilor diferită** de cea obișnuită. La unele interviuri pot exista participanți suplimentari, cum ar fi tutorele/reprezentantul legal al copilului. De asemenea, pentru interviurile copiilor pot fi utilizate camere specifice, cu caracteristici adaptate vârstei lor. Faptul că vă așezați, pe cât posibil, la aceeași înălțime cu copilul este, adesea, o modalitate bună de a comunica cu el într-un mod mai confortabil și mai puțin intimidant.

Situație problematică: răspuns incoerent din partea unui copil

În timpul interviului un copil răspunde la o întrebare spunând ceva care nu are legătură cu aceasta, ca și cum nu ar fi înțeles întrebarea.

Ce trebuie să faceți

Traduceți declarațiile copilului cu acuratețe, fără să adăugați sau să modificați nimic, folosind cuvintele pe care le-a folosit el. Nu îi cereți copilului să repete și nu luați inițiativa de a reformula sau de a adresa întrebarea din nou. Este rolul intervievatorului să adreseze întrebarea din nou sau să o reformuleze, dacă este necesar.

4.3.4. Traducerea orală pentru persoanele LGBTIQ

- Nu uitați că un solicitant poate dori să se **autoidentifice**, adică să-și folosească propriile cuvinte pentru a-și descrie orientarea sexuală sau identitatea de gen. Trebuie să redați aceste cuvinte în traducerea orală pe care o furnizați. Nu utilizați terminologia recunoscută la nivel internațional dacă solicitantul nu folosește termenii respectivi.
- Multe limbi nu au termeni echivalenți neutri pentru cuvintele și termenii legați de LGBTIQ. Familiarizați-vă cu **terminologia legată de LGBTIQ** în toate limbile cu care lucrați. Este posibil ca mulți solicitanți să nu cunoască termenii utilizați la nivel internațional și să folosească cuvinte diferite pentru a se defini pe ei înșiși și alte persoane LGBTIQ, inclusiv cuvinte care pot fi considerate ofensatoare. Este posibil ca acestea să fie singurele cuvinte cunoscute în țara lor de origine și trebuie traduse cât mai fidel posibil.
- Amintiți-vă că **substantivele și formele gramaticale** (adjective feminine sau masculine, forme verbale, pronume etc.) alese și utilizate de solicitanții transgen trebuie să fie redade în traducerea dumneavoastră și să fie reproduse atunci când vă adresați direct solicitantului în limba acestuia.

Situație problematică: sentimentul de neîncredere

Solicitantul pare că se simte incomod, ezită să vorbească și vă întreabă de unde sunteți.

Ce trebuie să faceți

Cereți intervievatorului o pauză pentru a putea discuta cu el. Informați intervievatorul cu privire la întrebarea pe care v-a adresat-o solicitantul și cu privire la percepția dumneavoastră în legătură cu ezitarea acestuia. În plus, informați intervievatorul dacă dumneavoastră și solicitantul proveniți din aceeași țară sau comunitate și/sau dacă locuiți în prezent în orașul sau comunitatea din care provine solicitantul.

Interpreții din țara și regiunea de origine a solicitantului sau din același grup etnic pot fi percepuți ca o amenințare și mulți solicitanți se pot teme să-și dezvăluie identitatea, orientarea sexuală sau experiențele în fața lor.

Situație problematică: termeni peiorativi folosiți de solicitant

Un solicitant de sex masculin folosește un cuvânt peiorativ sau o expresie disprețuitoare pentru a-și defini orientarea sexuală și atracția față de bărbați, în loc să folosească un cuvânt care să corespundă termenului „homosexual” utilizat la nivel internațional.

Ce trebuie să faceți

Trebuie să traduceți cuvântul sau expresia utilizată de solicitant, chiar dacă este peiorativă sau disprețuitoare. Dacă simțiți nevoia, îl puteți informa pe intervievator că termenul peiorativ a fost cel folosit de solicitant în limba sursă.

5. Aveți grijă de starea de bine proprie

Faptul că aveți grijă de dumneavoastră, atât fizic, cât și psihic, nu numai că vă va ajuta să continuați să vă desfășurați activitatea într-un mod durabil, dar va avea și un impact pozitiv asupra calității traducerii orale pe care o furnizați. Investiția în starea dumneavoastră de bine este semn de profesionalism.

În acest capitol veți găsi informații despre:

- impactul stresului și al expunerii la relatări traumatizante;
- strategii de reglare a emoțiilor pe care le puteți adopta pe termen scurt și lung;
- situații dificile cu care vă puteți confrunta în timpul misiunilor și îndrumări despre cum să vă comportați în astfel de situații.

5.1. Stresul

Ca interpret pentru solicitanții de protecție internațională, nu știți niciodată înainte de un interviu ce emoții veți trăi sau cum veți reacționa la declarațiile solicitantului sau ale intervievatorului.

Stresul face parte din viața noastră de zi cu zi. Cu toate acestea, perioadele prelungite de stres, cunoscute și ca stres cronic, vă pot afecta starea de bine și sănătatea, fapt care, la rândul său, vă poate reduce calitatea traducerii.

Stresul cronic vă poate afecta sănătatea la diferite niveluri. La **nivel fizic**, puteți suferi de oboseală sau dureri de cap – cu posibile efecte asupra capacității de a vă concentra în misiunile lungi de traducere orală sau de a vă desfășura activitatea în situații dificile. În plus, stresul vă poate afecta **sănătatea mintală**. Aceasta poate duce la confuzie sau slăbirea memoriei. Prin urmare, este posibil să redați prin traducere orală greșit unele cuvinte sau sintagme. De asemenea, puteți suferi **emoțional**. Vă puteți simți iritat sau neliniștit. La un moment dat, acest lucru v-ar putea influența comportamentul în cadrul procesului de traducere orală. În cele din urmă, puteți suferi de insomnie sau de pierderea apetitului, ceea ce vă va afecta imediat nivelul de energie și **funcția cognitivă**. Furnizarea unei traduceri orale complete și exacte poate fi periclitată atunci când vă confrunțați cu stresul la acest nivel ⁽⁵¹⁾.

5.2. Impactul relatărilor traumatizante

Relatățile traumatizante ale solicitanților pot fi similare unor experiențe personale din viața dumneavoastră. Este posibil să vă amintiți sau să re trăiți evenimente prin care ați trecut.

Reacțiile oamenilor la traume diferă în funcție de caracteristicile și experiențele lor anterioare și de situația în care are loc evenimentul traumatizant. Combinația dintre faptul că interpretul a

⁽⁵¹⁾ A se vedea modulul de formare al EUAA privind [traducerea orală în contextul azilului](#). A se vedea și UNHCR Austria, [Handbook for Interpreters in Asylum Procedures](#) (Manual pentru interpreți în cadrul procedurilor de azil), Viena, 2022.

trăit la rândul său o traumă sau o experiență similară cu cea discutată în cadrul interviului și faptul că redă prin traducere orală conținutul traumatizant la persoana întâi poate crește nivelul de stres.

Potrivit studiilor, aproape toți interpreții care își desfășoară activitatea în cadrul procedurii de azil se confruntă la un moment dat cu probleme psihologice. În continuare sunt prezentate exemple de consecințe ale expunerii la relatări traumatizante.

- Pentru a face față stresului provocat de aceste relatări, puteți adopta un **mecanism de apărare** prin care să refuzați să empatizați, susținând că astfel de evenimente îngrozitoare sunt, pur și simplu, de necrezut sau că relatarea solicitantului este lipsită de credibilitate ⁽⁵²⁾. Mecanismele de apărare sunt strategii psihologice pe care oamenii le folosesc fără să fie conștienți de ele pentru a se proteja de anxietate. Acest lucru poate afecta modul în care abordați solicitantul.
- **Trauma indirectă** poate fi rezumată ca fiind „costul îngrijirii”. Trauma indirectă (sau secundară) poate fi descrisă ca o reacție intensă prin care persoanele care sunt expuse la experiențele traumatizante ale altei persoane trăiesc ele însele simptome de traumă. Aceasta implică schimbarea viziunii unei persoane asupra lumii. Interpreții care trăiesc o traumă indirectă au dificultăți în a stabili limite față de solicitanții cu care lucrează. De asemenea, trauma indirectă poate duce la o pierdere a sensului vieții și a speranței.
- **Oboseala compasională** se referă la modificarea capacității unei persoane de a simți empatie pentru cei cu care lucrează și/sau colegi sau membrii familiei. Ca interpret, este posibil să suferiți de oboseală compasională ca urmare a anilor de expunere la poveștile traumatizante împărtășite de solicitanți. Aceasta duce la un sentiment de amorțeală, din cauza căruia relatările pe care le ascultați și le redați prin traducere orală nu mai declanșează o reacție.
- **Epuierea** este răspunsul psihic al unei persoane la factorii cronici de stres de la locul de muncă. Deși nu este considerată o afecțiune medicală, poate influența starea de sănătate și poate necesita tratament. Epuierea este conceptualizată și ca o criză în relația unei persoane cu desfășurarea activității în general ⁽⁵³⁾.

5.3. Strategii de echilibrare a emoțiilor

Stresul poate fi gestionat în diferite moduri. Strategiile negative de echilibrare a emoțiilor, cum ar fi consumul excesiv de cafea, utilizarea telefonului prea mult timp, fumatul, consumul de alcool sau abuzul de droguri nu fac decât să accentueze stresul pe termen lung. Dimpotrivă, strategiile pozitive de echilibrare a emoțiilor descrise în secțiunile următoare vă vor ajuta să vă mențineți și să vă gestionați starea de bine și, în consecință, să furnizați o traducere orală de înaltă calitate în condiții de confort psihic.

⁽⁵²⁾ UNHCR Austria, [Handbook for Interpreters in Asylum Procedures](#) (Manual pentru interpreți în cadrul procedurilor de azil), Viena, 2022.

⁽⁵³⁾ Vlack, T. V., [Tools to reduce vicarious trauma, secondary trauma & compassion fatigue](#) (Instrumente pentru reducerea traumei indirecte, a traumei secundare și a oboselii compasionale), Tend Academy, 2017.

5.3.1. Strategii pe termen scurt

Primul pas pentru a vă crește nivelul de stare de bine este să puneți în aplicare **măsurile de prevenție**. De asemenea, este important să **identificați semnele de stres și să aplicați strategii pozitive de apărare**. Următoarele strategii vă vor ajuta să vă îndepliniți sarcinile în condiții de confort psihic și să furnizați traducere orală de înaltă calitate.

- Conveniți cu intervievatorul asupra unor **semnale discrete** înainte de misiune, astfel încât acesta să știe când aveți nevoie de o pauză (de exemplu, când vă puneți mâna pe masă cu palma în sus). Amintiți-vă că sunt necesare suficiente pauze pentru a asigura un serviciu de traducere orală de înaltă calitate și, ca atare, acestea sunt în beneficiul tuturor.
- **Creați-vă ritualuri personale** de începere și de încheiere a unei misiuni. De exemplu, spălați-vă pe față cu apă înainte și după o misiune, puneți-vă un articol de îmbrăcăminte specific, cum ar fi un șal sau o batistă, înainte de misiune și scoateți-l după ce ați terminat misiunea sau aduceți un obiect, cum ar fi un stilou, pentru a-l folosi în timpul misiunii. Astfel de ritualuri semnaleză corpului și minții când intrați sau ieșiți din rolul de interpret și trasează o linie de demarcație între viața personală și cea profesională.
- Exersați **tehnicile terapeutice** pentru a obține o stare de relaxare, cum ar fi exerciții de respirație, de relaxare musculară, de meditație etc.

Efectuați exerciții de respirație

Înainte de a începe exercițiul de respirație, asigurați-vă că sunteți așezat sau întindeți-vă la orizontală într-o poziție cât mai confortabilă. Lăsați apoi respirația să coboare cât mai mult în abdomen, atât timp cât este confortabil. Inspirați pe nas și expirați pe gură. Inspirați ușor și regulat, de exemplu, numărând de la unu la cinci. Apoi, fără să vă opriți sau să vă rețineți respirația, lăsați aerul să iasă ușor, numărând din nou de la unu la cinci.

Efectuați exerciții de relaxare musculară

Contractați fiecare mușchi, dar nu până la punctul de încordare, apoi eliberați. Acordați o atenție deosebită senzației de tensiune din fiecare mușchi și senzației de relaxare pe măsură ce eliberați tensiunea. Dacă aveți leziuni sau dureri, omiteți zonele afectate.

Efectuați exerciții de meditație

Puteți medita oriunde și oricând, concentrându-vă atenția asupra momentului prezent. Pentru aceasta trebuie să vă concentrați asupra respirației. Atenția vă va fi distrasă de diverse gânduri. Nu încercați să le controlați, doar observați cum vă apar în minte.

- **Fiți proactiv** și întrebați intervievatorul, înainte de interviu, dacă există informații pe care ar fi util să le cunoașteți, astfel încât să vă puteți pregăti emoțional.
- Fiți conștient de propriile capacități și **cunoașteți-vă limitele**. Refuzați misiunile care vă pot declanșa reacții negative ⁽⁵⁴⁾ (dacă conținutul misiunii este cunoscut în prealabil). Acest sfat se aplică în special pentru misiunile care implică solicitanți aflați într-o situație vulnerabilă.
- **Concentrați-vă asupra sarcinii** curente și amintiți-vă că activitatea dumneavoastră este esențială pentru asigurarea comunicării între autoritatea competentă în domeniul azilului și solicitant. Concentrați-vă asupra rolului dumneavoastră ca punte de legătură între vorbitori și amintiți-vă că mesajul nu este al dumneavoastră, ci al vorbitorului.
- Rămâneți întotdeauna calm când solicitantul trece printr-o criză emoțională și **informați intervievatorul** când vă simțiți amenințat.
- Asigurați-vă că ați luat cunoștință de **măsurile de siguranță și securitate** și de căile de evacuare, astfel încât să fiți pregătit în caz de pericol iminent. Astfel, vă veți simți mai calm și veți reuși să vă concentrați mai bine în timpul interviului. Pentru cazurile care necesită măsuri de securitate suplimentare, de exemplu, în cazul solicitanților cu antecedente de comportament violent, autoritatea vă poate informa înainte de interviu despre acest aspect.
- **Aplicați tehnici de ancorare senzorială**. Țineți în mână o minge antistres sau un obiect moale și luați notițe în timpul misiunii. Aceasta vă poate ajuta să rămâneți prezent în sala de interviu din punct de vedere mental.
- **Nu vă supărați** dacă un solicitant pare să nu aibă încredere în dumneavoastră. Din cauza experiențelor personale anterioare sau a caracterului extrem de personal al cererii lor, este posibil ca unii solicitanți să nu aibă încredere în interpreți din medii specifice sau în alte persoane în general.

Ca **măsuri de ultimă instanță** în cazul în care niciuna dintre strategiile de mai sus nu este potrivită și numai după ce ați convenit astfel cu intervievatorul în timpul unei pauze, puteți **trece la utilizarea persoanei a treia** în loc de persoana întâi în timpul traducerii orale. Prin această schimbare, vă puteți distanța de traumă. De exemplu, redați prin traducere orală: „El a fost bătut foarte rău” în loc de „Eu am fost bătut foarte rău”. Rețineți totuși că trecerea la persoana a treia poate afecta acuratețea traducerii orale pe care o furnizați din cauza schimbării subiectului și a pronomului. Este posibil ca intervievatorului să nu-i fie clar cui îi aparține relatarea redată prin traducere orală.

Dacă simțiți că într-adevăr nu mai puteți face față situației, puteți cere intervievatorului o **pauză**, în care să îi explicați în particular că nu mai puteți continua.

5.3.2. Strategii pe termen lung

Pentru a putea continua să vă desfășurați activitatea ca interpret într-un mod profesionist, este, de asemenea, important să acordați suficientă atenție sentimentelor și emoțiilor

⁽⁵⁴⁾ EASO, *Ghid practic privind starea de bine a personalului din domeniul azilului și al primirii – Partea a II-a: Set de instrumente pentru asigurarea stării de bine a personalului*, 2021.

dumneavoastră pe termen lung. În continuare sunt prezentate câteva strategii pentru a vă îmbunătăți starea de bine în afara situației interviului.

- Practicați **meditația**.
- Faceți **plimbări**.
- Fiți activ, faceți **exerciții fizice**.
- Fiți **creativ** și participați la experiențe noi.
- **Învățați** ceva nou.
- **Exprimați-vă** emoțiile.
- Solicitați o **sesiune de informare** cu intervievatorul sau cu superiorul dumneavoastră ierarhic ori de câte ori aveți nevoie.
- **Discutați despre evenimentele stresante** cu profesioniști precum psihologii. Una dintre cele mai bune strategii pentru a face față stresului este să vorbiți despre aceste evenimente stresante. Cu toate acestea, deoarece confidențialitatea face parte din codul de conduită al interpreților, există limite cu privire la ceea ce puteți împărtăși. În consecință, este posibil să nu reușiți să vă eliberați de povara emoțională pe care ați acumulat-o în timpul misiunilor. Vă sugerăm să vă împărtășiți experiența misiunilor traumatizante, de preferință cu un profesionist din domeniul sănătății mintale sau cu un coleg care vă sprijină și deține experiență în asistența psihologică, cu intervievatorul sau cu superiorul dumneavoastră ierarhic. Este însă esențial să nu menționați detalii care ar putea duce la identificarea solicitantului sau detalii specifice cazului (de exemplu, numele solicitantului, naționalitatea, tribul sau profesia acestuia). Astfel, vă respectați în continuare obligațiile privind confidențialitatea.
- Întrebați autoritatea competentă în domeniul azilului dacă are recomandări sau oferă servicii menite să sprijine **starea de bine a personalului**. În unele țări se organizează sesiuni de sprijin colegial ghidat, ședințe de supervizare și cursuri axate pe intervenția în situații de criză sau de traumă. Acestea vă pot ajuta să vă creșteți nivelul de bunăstare ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁵⁾ Resursele care oferă informații suplimentare sunt menționate în UNHCR Austria, [Handbook for Interpreters in Asylum Procedures](#) (Manual pentru interpreți în cadrul procedurilor de azil), Viena, 2022, p. 210.

Situație problematică: gestionarea emoțiilor

În interviul de astăzi, solicitanta povestește că a fost nevoită să-și abandoneze mama în țara sa de origine. Relatarea vă impresionează din motive personale. Deveniți emotiv și simțiți că veți izbucni în plâns.

Ce trebuie să faceți

Nu uitați că a cere pauze atunci când simțiți nevoia este semn de profesionalism. Cereți intervievatorului o pauză și odihniți-vă puțin. În pauză, faceți exerciții de respirație, de relaxare musculară sau de meditație. De asemenea, puteți să îi spuneți intervievatorului ce simțiți. Trebuie să evaluați dacă puteți continua să furnizați traducere orală fără să vă fie afectată calitatea activității. Luați în considerare faptul că o reacție emoțională în timpul interviului, manifestată prin comunicare verbală și nonverbală, poate, de asemenea, influența solicitantul. Vă puteți gândi de ce relatarea respectivă v-a declanșat starea respectivă. Pe termen lung, puteți lucra la factorii declanșatori, astfel încât să le puteți face față mai bine data viitoare. Aveți, de asemenea, opțiunea ca, pe viitor, să nu acceptați misiuni care v-ar putea provoca reacții negative și, prin urmare, ar afecta calitatea traducerii orale pe care o furnizați.

Situație problematică: sentimentul de copleșire

După misiunile grele din ultimele săptămâni vă simțiți obosit mental și lipsit de răbdare față de solicitanți.

Ce trebuie să faceți

Este important să recunoașteți aceste emoții și să nu le ignorați. Analizați impactul problemei asupra calității activității dumneavoastră și dacă puteți continua să acceptați noi misiuni în acest moment. Poate fi util să discutați despre sentimentele dumneavoastră cu un profesionist din domeniul sănătății mintale, cu un coleg care vă sprijină, cu intervievatorul sau cu superiorul dumneavoastră ierarhic. De asemenea, puteți întreba despre eventualele servicii de promovare a stării de bine pe care le-ar putea oferi autoritatea pentru care vă desfășurați activitatea. Este important să reacționați când apar aceste sentimente, adoptând strategii pozitive de echilibrare a emoțiilor.

Consultați și **Reguli esențiale**
pentru traducerea orală în
cadrul procedurii de azil

Consultați și **Liste de verificare**
pentru traducerea orală în
cadrul procedurii de azil

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

igc intergovernmental consultations
on migration, asylum and refugees

euaa
EUROPEAN UNION
AGENCY FOR ASYLUM